

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY

Arts & Culture Research Lab Observatorium

CARVING THE NEGATIVE ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

HOSTING PLATFORMS | ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

KOINΩΝΩ, THE TINOS GATHERING
TINOS | THNOS

TIDAL CULTURE LAB
EVIA | EYBOIA

K-GOLD TEMPORARY GALLERY
LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ

CURATORS | ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ

SOTIRIOS BAHTSETZIS
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ

DIMITRIS SPYROU
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

CHRISOULA LIONIS
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

ARTISTS | ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

SOFIA DONA, MARIA PAPADIMITRIOU, ELIANA OTTA, YORGOS MARAZIOTIS, ILIAS PAPAIIAKIS, PANOS SKLAVENITIS
ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ, ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΕΛΙΑΝΑ ΟΤΤΑ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΑΖΙΩΤΗΣ, ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ, ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

PARTICIPANTS | ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Iakovos Alavanos, Christos Artemis, Sotirios Bahtsetzis, Dimitris Bellos, Fedon Gialis, Spilios Giannakopoulos, Orestis Giannoulis, Giannis Ekatorhis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Maria Mazaraki, Giannis Mytρου, Maroula Papanastasi, Kostas Nakas, Angeliki Spiropoulou, Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

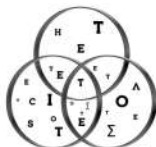
Ιάκωβος Αλαβάνος, Χρήστος Αρτέμης, Βασίλης Βασιλείου, Φίλιππος Βασιλείου, Φαίδων Γιαλής, Σπήλιος Γιαννακόπουλος, Ορέστης Γιαννούλης, Γιάννης Εκτορχής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Μαρία Μαζαράκη, Σωτήριος Μπαχτσετζής, Δημήτρης Μπέλλος, Κώστας Νάκας, Γιάννης Μύτρου, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπυροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής

Alexandra Akrivou, Maria Arampatzoglou, Stamatis Balanos, Chris Brakoulias, Theodosios Dimos, Marianna Karava, Giorgos Kevrekidis, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, Dimitris Spyrou, and Stamatis D. Spyrou

Αλεξάνδρα Ακριβού, Μαρία Αραμπατζόγλου, Θεοδώσιος Δήμος, Μαριάννα Καραβά, Γιώργος Κεβρεκίδης, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουριδής, Στάματς Μπαλάνος, Χρήστος Μπρακούλιας, Θεόδωρος Νικολάου, Δημήτριος Σπύρου, και ο Στάματς Δ. Σπύρου

Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilisa Tsyfyllia, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεοδωρή Δημητρώπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνα Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταφύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

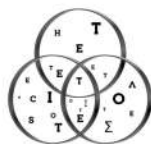

CARVING THE NEGATIVE
ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

"THE LUCKY FIND"

Perhaps, then, what a lucky find reveals first is neither cosmos nor chaos but the mind of the finder. It might be even better to drop "cosmos" and "chaos," and simply say that a chance event is a little bit of the world as it is--a world always larger and more complicated than our cosmologies--and that smart luck is a kind of responsive intelligence invoked by whatever happens.

TRICKSTER MAKES THIS WORLD
Mischief, Myth, and Art
Lewis Hyde

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY

Arts & Culture Research Lab Observatorium

The project and volume entitled CARVING THE NEGATIVE was realized with the financial support, under the auspices of the Hellenic Ministry of Culture and Sports.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Η δράση και το βιβλίο που φέρουν τον τίτλο ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ πραγματοποιήθηκαν με την οικονομική υποστήριξη και την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται. Κανένα μέρος αυτής της έκδοσης δεν επιτρέπεται να αναπαραχθεί, να αποθηκευτεί σε σύστημα ανάκτησης ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογραφημένο ή άλλο, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Published by THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY

VVV, Attica, Greece

www.thelosociety.com

Publishing Director Georgia Kotretsos

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY

CARVING THE NEGATIVE | ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

ISBN 978-618-85752-1-9

April, 2022

Edited by Georgia Kotretsos | Γεωργία Κοτρέτσος

Copy edited by Nefeli Kaoutski | Νεφέλη Καούτσκη

Translated by Eirini Vlavianou | Ειρήνη Βλαβιανού

Documentation | Τεκμηρίωση ORKI Creative Agency

Layout & Design by TTS

Printed in Athens, Greece at Τυπογραφείο ΠΛΕΤΣΑΣ - ΚΑΡΔΑΡΗ

HELLENIC REPUBLIC
Ministry of Culture and Sports

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, Inc. Copyright 2022
THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, Inc. All rights reserved
VVV, Attica, Greece

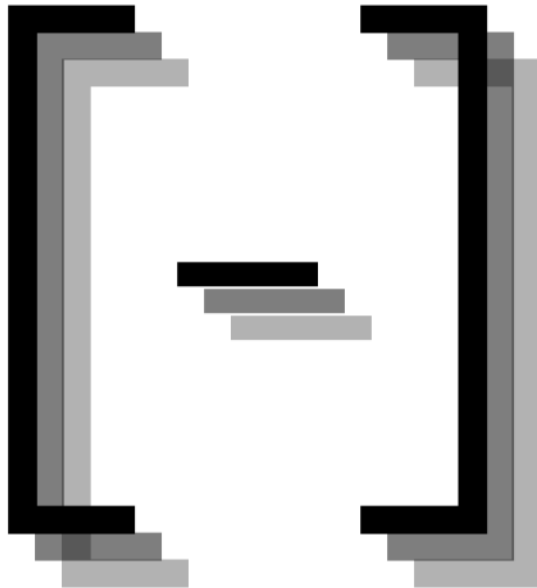

TABLE OF CONTENTS

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

05	INTRODUCTION ΕΙΣΑΓΩΓΗ GEORGIA KOTRETSOS ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΤΡΕΤΣΟΣ
11	CURATORS ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ SOTIRIOS BAHTSETZIS ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ DIMITRIS SPYROU ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ CHRYSOULA LIONIS ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ
16	ARTISTS ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ SOFIA DONA ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ MARIA PARADHMHTRIOU ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ELIANA OTTA ΕΛΙΑΝΑ ΟΤΤΑ YORGOS MARAZIOTHIS ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΑΖΙΩΤΗΣ ILIAS PAPAIIAKIS ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ PANOS SKLAVENITIS ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ
24	ART TEXTS ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
31	HOSTING PLATFORMS ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ KOINONΩ, The Tinos Gathering, Chora Tinos, Cyclades Χώρα Τήνου, Κυκλάδες Tidal Culture Lab, Chalkida, Evia Χαλκίδα, Εύβοια K-Gold Temporary Gallery, Agia Paraskevi, Lesvos Αγία Παρασκευή, Λέσβος
35	WORKSHOP I SOTIRIOS BAHTSETZIS ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ I ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ TINOS ΤΗΝΟΣ KOINONΩ, The Tinos Gathering
59	WORKSHOP II DIMITRIS SPYROU ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ II ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ EVIA ΕΥΒΟΙΑ Tidal Culture Lab
83	WORKSHOP III CHRYSOULA LIONIS ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ III ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ LESVOS ΛΕΣΒΟΣ K-Gold Temporary Gallery
109	ORKI CREATIVE AGENCY

CARVING THE NEGATIVE
ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

INTRODUCTION
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Its aim was to disrupt the traditional process of “creating”, beginning at the point of conception of a work – all way to its installation, while ascribing to third parties, stages of this process.

The CARVING THE NEGATIVE project originated during the confinement period of 2020-21. Its aim was to disrupt the traditional process of “creating”, beginning at the point of conception of a work – all way to its installation, while ascribing to third parties, stages of this process.

TTS invited the curator and art historian, Sotirios Bahtsetzis, the art historian and consultant, Dimitris Spyrou, and the researcher, Chrysoula Lionis who invited in return the participation of two visual artists each in the project. Sophia Dona, Maria Papadimitriou and Eliana Otta, George Maraziotis, Ilias Papailiakis and Panos Sklavenitis are the artists whose contribution served as the catalyst of the entire endeavor since they offered written “art text” of two hundred and fifty words describing the idea of a new work of any discipline that had not yet been realized.

The aforementioned artists consented to provide TTS with the right to use their ideas in the workshops’ exercises while giving the exclusive right to the participants to co-sign their works – instantly rendering them creative concessionaires under the guidance of the three curators.

With the six artist texts at hand, we carried out three workshops beginning in the mainland (Chora) of Tinos at ΚΟΙΝΩΝΩ, The Tinos Art Gathering under the curatorial guidance of Sotirios, following up in Chalkida, Evoia in collaboration with Tidal Culture Lab under the curation of Dimitris and finally ending up in Agia Paraskevi of Lesbos at the K-Gold Temporary Gallery under the curation of Chrysoula. The task of the participants was to interpret the artist texts and act upon collective manifestations of ephemeral creative gestures for each of the ideas. Provided with the guidance of the curators – that is, of a real regisseur, director and a maestro simultaneously, the creative concessionaires manifested gestures in the spaces of the hosting platforms in the absence of the contributing artists.

The role of the curators in those three occasions was primarily educational, since they were called to inspire the participants towards the interpretation of the art texts and the creation of ephemeral creative potentialities of in-situ gestures deriving from the key concepts of their written words.

A total of eighteen photographs documents the collective gestures. Each art text was interpreted and realized three times, while TTS’s subject of study was the curatorial approaches implemented and the interpretations of the concessionaires.

TTS and its members found themselves to perpetually redefine their own practices through this exercise. We became more malleable in this process.

The participants of August of ‘21 in Tinos consisted of vacationers, by-standers, neighbors, members of other activities of ΚΟΙΝΩΝΩ, artists, scientists, researchers, mothers, retirees, Tinians and not. Sotirios Bahtsetzis’ degree of difficulty in the Figtree garden, at the Tinian Chora, in 42°C, was significantly high. Sotiris’ gentle demeanor, eloquent sense of humor and his psychoanalytic approach paved pathways for conceptual journeys within the Tinian landscape. In the process, we embraced the land as our guide, while we covered immense distances contrary to the theoretical framework we faithfully serve in our own practices.

In Evia, the skies opened up, it was September. The soil was soaked; the vines, the harvest, the leaves and the roots were moist. Dimitris Spyrou had the apt idea to lead the workshop and the action at the Avantis Estate outside of Chalkida. A different group; artists, private and civil servants, directors and patrons. The same texts by the same artist, and Dimitris had the double role of the workshop curator and that of the artistic director of Tidal

Culture Lab. We, strangers to each other, we piously hear the rain and our voices at first. Very fast, the context literally found us attending to the ways of the vineyard; we adorned ourselves with vine leaves, stretched our bodies, we dug, we filled with mud, water, smells and flavors. The stories and testimonies of the participants after the catastrophic fire in North Evia added to the contributed artists' texts. Their angst charged and motivated the creative gestures temporarily manifested through this action.

Finally, this experimental workshop came to its end in October of '21 in Agia Paraskevi, Lesvos. We were welcomed by the artistic director of K-Gold Temporary Gallery, Nicolas Vamvouklis. Chrysoula Lionis is the curator of this final mission. It was the most appropriate choice for the multidimensional discussions that occurred in Lesvos, always stimulated by the written texts of the artists. The reality is that in October of '21, we encountered in the village of Agia Paraskevi a group of twenty highly educated participants. The workshop of the first day proceeded effortlessly; the discussions had a smooth flow and the exchange of ideas enriched each text significantly. The second day, more members were added to our team and we were finally called to realize an action in the village's square. Nothing is hidden from the eyes of the habitué of the square. Our enthusiasm led us in the street. We interrupted people from finishing their lunch and our audacious bearing was perceived as the new mode of etiquette; a note of dissonance in the smooth Groundhog Day-life of the square.

Stefanos Kosmidis and occasionally, Vasiliki Iatropoulou of ORKI Creative Agency accompanied us in this journey while covering the three workshops and actions. ORKI has been an invaluable eye-witness of this project.

Finally, the founders of the collaborating platforms, Christos Artemis, Dimitris Spyrou and Nicolas Vamvouklis were indefatigable and genuinely generous as co-hosts of the workshops. I sincerely thank them.

Translation from Greek **GK**

Επιδίωξη της ήταν ο διαμελισμός της συνθήκης του «δημιουργώ» από τη σύλληψη ως και την εγκατάσταση ενός έργου, και η εκχώρηση σε τρίτους ορισμένων σταδίων της διαδικασίας αυτής.

Η δράση ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ ήταν μια επινόηση που γεννήθηκε από τον εγκλεισμό του 2020-21. Επιδίωξη της ήταν ο διαμελισμός της συνθήκης του «δημιουργώ» από τη σύλληψη ως και την εγκατάσταση ενός έργου, και η εκχώρηση σε τρίτους ορισμένων σταδίων της διαδικασίας αυτής.

Η TTS κάλεσε τον επιμελητή και ιστορικό της τέχνης, Σωτήριο Μπαχτετζή τον ιστορικό και σύμβουλο τέχνης, Δημήτρη Σπύρου και την ερευνήτρια Χρυσούλα Λιώνη να προσκαλέσουν με τη σειρά τους από δύο εικαστικούς ο καθένας, ώστε να συμμετάσχουν στο πρότζεκτ. Η Σοφία Ντώνια, Μαρία Παπαδημητρίου, και Ελιάνα Όττα, ο Γιώργος Μαραζιώτης, ο Ηλίας Παπαηλιάκης και ο Πάνος Σκλαβενίτης ήταν οι εικαστικοί που συνέβαλαν στη δράση ως καταλύτες της όλης άσκησης καθώς τους ζητήθηκε να παραχωρήσουν ένα κείμενο διακοσίων πενήντα λέξεων που θα περιέγραφε την ιδέα ενός καινούριου έργου τους που δεν είχαν υλοποιήσει, ανεξαρτήτως εικαστικού κλάδου και πρακτικής.

Οι παραπάνω εικαστικοί συναίνεσαν να δώσουν το δικαίωμα χρήσης των ιδεών τους για την άσκηση των εργαστηρίων στη TTS και αποκλειστικά και μόνο το δικαίωμα συνυπογραφής των έργων στους συμμετέχοντες σε αυτά - καθιστώντας τους και ως ανάδοχους δημιουργούς με τη καθοδήγηση των τριών επιμελητών.

Έχοντας στη κατοχή μας τα έξι εικαστικά κείμενα, πραγματοποιήσαμε τρεις δράσεις ξεκινώντας από τη Χώρα της Τήνου στο ΚΟΙΝΩΝΩ, Tinos Art Gathering σε επιμέλεια του Σωτήρη, μετά πήγαμε στην Χαλκίδα, Εύβοιας στο Tidal Culture Lab σε επιμέλεια του Δημήτρη και τέλος, στην Αγία Παρασκευή, Λέσβου στη K-Gold Temporary Gallery σε επιμέλεια της Χρυσούλας. Η αποστολή των συμμετεχόντων ήταν να ερμηνεύσουν τα εικαστικά κείμενα και να προβούν συλλογικά σε χειρονομίες υλοποίησης ενός εφήμερου έργου για καθένα από αυτά. Με τη καθοδήγηση του επιμελητή -

ενός πραγματικού regisseur, σκηνοθέτη, και μαέστρου συνάμα οι ανάδοχοι δημιουργοί κατέθεσαν χειρονομίες στους χώρους των φορέων φιλοξενίας εν απουσία των εικαστικών.

Ο ρόλος των επιμελητών στους τρεις σταθμούς έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα ως προς το εννοιολογικό γραπτό έργο των εικαστικών, καθώς καλούνταν να εμπνεύσουν στους συμμετέχοντες εφήμερες εικαστικές προοπτικές επιτόπιων χειρονομιών.

Συνολικά δεκαοχτώ φωτογραφίες τεκμηρίωσαν τη δράση. Το κάθε κείμενο υλοποιήθηκε τρεις φορές. Το αντικείμενο της TTS ήταν να μελετήσει την επιμελητική προσέγγιση αλλά και τις ερμηνείες των αναδόχων δημιουργών.

Η TTS και τα μέλη της, όλοι εμείς, μπήκαμε σε μια διαδικασία διαρκούς επαναπροσδιορισμού των πρακτικών μας. Γίναμε πιο εύπλαστοι μέσα από αυτή τη διαδικασία.

Οι συμμετέχοντες τον Αύγουστο του '21 στη Τήνο ήταν παραθεριστές, περαστικοί, γείτονες, μέλη άλλων δράσεων του ΚΟΙΝΩΝΩ, εικαστικοί, επιστήμονες, ερευνητές, μητέρες, συνταξιούχοι, Τηνιακοί και μη. Ο βαθμός δυσκολίας για το έργο του επιμελητή, Σωτήριου Μπαχτετζή στο Κήπο της Συκιάς, στη Χώρα της Τήνου στους 42°C ήταν μεγάλος. Ο σεβασμός, το ποιτικό χιούμορ, ο διάλογος, και η ψυχαναλυτική προσέγγιση του Σωτήρη άνοιξε διόδους για εννοιολογικά ταξίδια εντός της Τήνου. Στην πορεία ενστερνιστήκαμε τον τόπο ως οδηγό μας, υπερβαίνοντας πιθανές αντιθέσεις με το θεωρητικό πλαίσιο που τόσο πιστά υπηρετούμε στη δική μας πρακτική.

Στην Εύβοια, άνοιξαν οι ουρανοί, ήταν Σεπτέμβριος. Βράχθηκε το χύμα, τα αμπέλια, ο τρίγος, τα φύλλα και οι ρίζες. Ο Δημήτρης Σπύρου είχε την εύστοχη ιδέα να υλοποιήσουμε το εργαστήριο και τη δράση στο Κτήμα

Αβαντίς έξω από τη Χαλκίδα. Άλλη παρέα εδώ, εικαστικοί, ιδιωτικοί και δημόσιοι υπάλληλοι, διευθυντές και αφεντικά. Τα ίδια κείμενα, στο τιμόνι συντονιστής ο Δημήτρης στο διπλό ρόλο του ιδρυτή και καλλιτεχνικού διευθυντή της Tidal Culture Lab. Εμείς, οι άγνωστοι μεταξύ μας, στην αρχή ακούμε ευλαβικά τη βροχή και τις φωνές μας. Το επόμενο πλάνο μάς βρίσκει κυριολεκτικά να οργώνουμε τον αμπελώνα, στολιστήκαμε αμπελόφυλλα, αντανακλαστικά τα σώματα μας ξεδιπλώθηκαν, σκάψαμε, γεμίσαμε λάσπες, νερά, μυρωδιές και γεύσεις. Οι ιστορίες και μαρτυρίες των συμμετεχόντων μετά τη καταστροφική φωτιά στη Βόρεια Εύβοια ήρθε και ακούμπησε στα κείμενα των εικαστικών. Φορτισμένη και συγκινητική η αγωνία τους – οι προτάσεις τους προσωρινά αποτυπώθηκαν μέσω της δράσης.

Τέλος, έρχεται να κλείσει η πειραματική αυτή άσκηση τον Οκτώβριο του '21 στην Αγία Παρασκευή της Λέσβου. Μας υποδέχεται ο ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής της K-Gold Temporary Gallery, Νικόλας Βαμβουκλής. Η Χρυσούλα Λιώνη έχει την επιμέλεια της τελικής αυτής αποστολής. Ήταν η καταλληλότερη επιλογή για τις πολυδιάστατες συζητήσεις που προέκυψαν στη Λέσβο έχοντας πάντα σαν έναυσμα τα κείμενα των εικαστικών. Η πραγματικότητα είναι πως βρεθήκαμε με είκοσι πεπαιδευμένους συμμετέχοντες στο χωριό της Αγίας Παρασκευής, Οκτώβριο μήνα του '21. Οι δράσεις της πρώτης μέρας κύλησαν αβίαστα, υπήρχε ροή, μεθοδικότητα και ανταλλαγή ιδεών. Τη δεύτερη μέρα, επιπλέον μέλη εντάχθηκαν στην ομάδα μας και πλέον καλούμαστε να υλοποιήσουμε μια δράση στη πλατεία. Ουδέν κρυπτόν από τα μάτια των θαμώνων της πλατείας. Ο ενθουσιασμός μας οδηγεί στο δρόμο. Σηκώσαμε ανθρώπους από το μεσημεριανό τους και το θράσος μετατράπηκε σε καινούριο κώδικα συμπεριφοράς, ήταν η νότα παραφωνίας στην ομαλή Groundhog Day ζωή της πλατείας.

Συνοδοιπόρος σε όλη αυτή τη διαδρομή ήταν άλλοτε ο εξαιρετικός Στέφανος Κοσμίδης και άλλοτε η Βασιλική Ιατροπούλου της ORKI Creative Agency όπου κάλυψε τις τρεις δράσεις. Η ORKI υπήρξε η καίρια ματιά της όλης μελέτης.

Τέλος, οι ιδρυτές των συνεργαζόμενων φορέων, Χρήστος Αρτέμης, Δημήτρης Σπύρου και Νικόλας Βαμβουκλής ήταν ακούραστοι και ουσιαστικά γενναιόδωροι ως συν-οικοδεσπότες της δράσης. Τους ευχαριστώ θερμά.

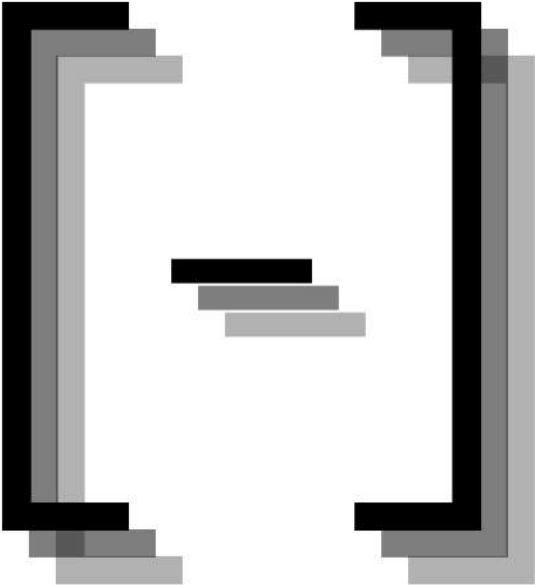
CARVING THE NEGATIVE

ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

TINOS | ΤΗΝΟΣ
KOIČNO, The Tinos Gathering

EVA | ΕΥΒΔΙΑ
Tide Culture Lab

LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ
K-Gold Temporary Gallery

CURATORS
ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ

I **TINOS | ΤΗΝΟΣ**

SOTIRIOS BAHTSETZIS
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ

II **EVIA | ΕΥΒΟΙΑ**

DIMITRIS SPYROU
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

III **LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ**

CHRISOULA LIONIS
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

SOTIRIOS BAHTSETZIS ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΕΤΖΗΣ

Sotirios Bahtsetzis is a curator, essayist, and educator based in Athens, Greece. He is an Associate Professor in the Theory of Contemporary Art and Curating at the Department of Culture, Creative Media and Industries at the University of Thessaly, Volos, Greece. Previously, he was an Assistant Professor in Modern and Contemporary Art History at Deree - the American College of Greece (GR). He is also a Visiting Professor at the European Culture Program of the Hellenic Open University of Patras (GR), and the International Postgraduate Program of Museology in Aristotle University of Thessaloniki (GR). He is a Fulbright Research Scholar (2009) at Columbia University, New York and has curated exhibitions, such as *Homemade Exotica* (2019) in Berlin, *Roaming Images* at the 3rd Thessaloniki Biennale (2011), *Open Plan* at the 13th Art Athina (2007) and *Women Only* (2008). Bahtsetzis has chapters in various scholarly publications including *Semiotics and Visual Communication III: Cultures of Branding* (2019), *Meta- and Inter-Images in Contemporary Visual Art and Culture* (2013), and *Inaesthetics* (2012) as well as articles in journals such as *E-flux* and *Afterimage*. Bahtsetzis research interests include installation art, the theory of curating, socially engaged art, image theory, post-industrial design, media phenomenology, and theories of post-humanism.

Ο Σωτήριος Μπαχτσετζής είναι επιμελητής, συγγραφέας και εκπαιδευτικός με έδρα την Αθήνα, Ελλάδα. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Θεωρίας της Σύγχρονης Τέχνης και Επιμελητικών Πρακτικών στο Τμήμα Πολιτισμού και Δημιουργικών Μέσων και Βιομηχανιών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Βόλος, Ελλάδα. Στο παρελθόν έχει υπάρξει Επίκουρος Καθηγητής Ιστορίας της Μοντέρνας και Σύγχρονης Τέχνης στο Deree - Αμερικάνικο Κολέγιο της Ελλάδας (GR). Είναι επίσης Επισκέπτης Καθηγητής στο Πρόγραμμα Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Πάτρας (GR), και στο Διεθνές Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Μουσειολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (GR). Είναι ερευνητής Fulbright (2009) στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης και έχει επιμεληθεί εκθέσεις όπως τις *Homemade Exotica* στο Βερολίνο (2019), *Roaming Images* στη 3η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (2011), *Open Plan* στη 13η Art Athina (2007) και *Women Only* (2008). Έχει πλείστες επιστημονικές δημοσιεύσεις σε επιστημονικούς τόμους όπως τους *Semiotics and Visual Communication III: Cultures of Branding* (2019), *Meta- and Inter-Images in Contemporary Visual Art and Culture* (2013), και *Inaesthetics* (2012), καθώς και σε διεθνή περιοδικά θεωρίας της τέχνης όπως το *E-flux* και το *Afterimage*. Τα ερευνητικά ενδιαφέροντά του περιλαμβάνουν την τέχνη της εγκατάστασης, τη θεωρία της επιμέλειας, την τέχνη της κοινωνικής εμπλοκής, τη θεωρία της εικόνας, τον μεταβιομηχανικό σχεδιασμό, τη φαινομενολογία των μέσων και τις θεωρίες μετα-ανθρωπισμού.

DIMITRIS SPYROU

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Dimitris Spyrou is an art historian, curator and art advisor. He began his academic career at the Athens University of Economics and Business. Later, he studied Art History at Deree - the American College of Greece and continued with his postgraduate studies in Art Markets at Sotheby's Institute of Art and Art Theory at the University of Edinburgh, where he is also currently pursuing his PhD. Specializing in modern and contemporary art, he first worked as a junior specialist at Sotheby's and later as a consultant at Cercle Artistique de Luxembourg. He has been a Curatorial Fellow at the Whitechapel Gallery in London (2017) and a nominee for the NEON curatorial award. He is highly experienced in international fairs and in the art market at large, while his texts have been published in scientific journals and catalogs. He works as a freelance curator, art consultant and critic while providing consulting services in the well-known Art Advising company in Athens. At the same time, Spyrou is a permanent editor at The Art News Paper (Ta Nea tis Technis) since 2019.

His research focuses on immaterial art and mainly on the application of new media in the visual arts in addition to the purchasing dynamics of digital works of art. Recently, he has started a research project with the artist Refik Anadol, on the application of data clusters in the visual arts. Furthermore, the artistic, mainly digital, interventions in old urban, industrial and historical buildings are of special interest to his curatorial practice.

ο Δημήτρης Σπύρου είναι ιστορικός τέχνης, επιμελητής και σύμβουλος τέχνης. Ξεκίνησε την ακαδημαϊκή του πορεία στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ενώ αργότερα σπούδασε Ιστορία της Τέχνης στο Deree - Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος και συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στις Αγορές Τέχνης στο Sotheby's Institute of Art και στη Θεωρία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, όπου πλέον πραγματοποιεί και τη Διδακτορική του διατριβή. Με ειδίκευση στη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, αρχικά εργάστηκε ως junior specialist στον οίκο Sotheby's και στη συνέχεια ως σύμβουλος στο Cercle Artistique de Luxembourg. Έχει διατελέσει Curatorial Fellow στη Whitechapel Gallery του Λονδίνου (2017) και υποψήφιος για το βραβείο επιμελητή του οργανισμού NEON. Με πολύχρονη εμπειρία στις διεθνείς φουάρ και στην αγορά τέχνης, έχει δημοσιεύσει κείμενά του σε επιστημονικά περιοδικά και καταλόγους. Εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας υπό την ιδιότητα του επιμελητή, συμβούλου τέχνης και κριτικού ενώ παράλληλα παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες σε γνωστή εταιρεία Art Advising στην Αθήνα. Παράλληλα, ο Σπύρου είναι μόνιμος συντάκτης στα Νέα της Τέχνης από το 2019.

Η έρευνα του επικεντρώνεται στην αύλη τέχνη και κυρίως στην εφαρμογή των νέων μέσων στις εικαστικές τέχνες καθώς και στην αγοραστική δυναμική ψηφιακών έργων τέχνης. Πρόσφατα, ξεκίνησε ερευνητική εργασία με τον καλλιτέχνη Refik Anadol, σχετικά με την εφαρμογή των data clusters στις εικαστικές τέχνες. Ταυτόχρονα, οι εικαστικές, κατά κύριο λόγο ψηφιακές παρεμβάσεις, σε παλιά αστικά, βιομηχανικά και ιστορικά κτήρια αποτελούν επίκεντρο του επιμελητικού του ενδιαφέροντος.

CHRISOULA LIONIS

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

Chrisoula Lionis is a writer and cultural producer based between Athens and Manchester. Working at the intersection of visual culture, cultural politics, and resilience studies, Lionis holds a PhD in Visual Culture from UNSW Australia in Sydney (2013) and is the author of *Laughter in Occupied Palestine: Comedy and Identity in Art and Film*, published by I.B. Tauris (2016). She has published in journals such as the *Social Text*, *Cultural Politics*, and the *Middle East Journal for Culture and Communication* and has curated projects including *Beyond the Last Sky: Contemporary Palestinian Art and Video in the Australian Centre for Photography in Sydney* (2012).

Lionis has held several international teaching and research positions, including at the National Institute for Experimental Arts of the UNSW Australia in Sydney, at the Department of Social Anthropology of Panteion University of Social and Political Sciences in Athens, and most recently at Marie Skłodowska-Curie Research Fellowship at the University of Manchester for Horizon2020 project «Laughing in an Emergency: Humour, Cultural Resilience and Contemporary Art». Lionis is the co-director of pedagogical platform *Artists for Artists* and is currently a Research Fellow on *Understanding Displacement Aesthetics* - an AHRC project that analyses the impact of artistic responses to displacement and refugeedom.

Η Χρυσούλα Λιώνη είναι συγγραφέας και ερευνήτρια, που ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Μάντσεστερ. Δουλεύοντας στο πεδίο όπου συναντώνται οι τομείς του οπτικού πολιτισμού, της πολιτισμικής πολιτικής και των σπουδών ανθεκτικότητας, η Λιώνη είναι κάτοχος διδακτορικού τίτλου στην οπτική κουλτούρα από το Πανεπιστήμιο UNSW του Σίδνεϋ της Αυστραλίας (2013) και συγγραφέας του βιβλίου *Laughter in Occupied Palestine: Comedy and Identity in Art and Film* (Γέλιο στην Κατεχόμενη Παλαιστίνη: Κωμωδία και ταυτότητα στην τέχνη και τον κινηματογράφο), εκδόσεις I.B. Tauris (2016). Έχει δημοσιεύσει σε πολλά περιοδικά, μεταξύ των οποίων στα *Social Text*, *Cultural Politics* και *Middle East Journal of Culture and Communication* ενώ έχει επιμεληθεί έργα όπως το *Beyond the Last Sky: Contemporary Palestinian Photography and Video* στο Australian Center for Photography του Σίδνεϋ (2012).

Η Λιώνη δίδαξε και μετείχε ως ερευνήτρια σε ινστιτούτα όπως το Εθνικό Ινστιτούτο Πειραματικών Τεχνών στο Πανεπιστήμιο UNSW Australia του Σίδνεϋ, το Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου της Αθήνας και πρόσφατα στο Ινστιτούτο Marie Skłodowska-Curie Research Fellowship στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ για το πρότζεκτ του Horizon2020 «Γέλιο σε Κατάσταση Εκτακτης Ανάγκης: Χιούμορ, Πολιτιστική Ανθεκτικότητα και Σύγχρονη Τέχνη». Σήμερα, η Λιώνη είναι συνδιευθύντρια της παιδαγωγικής πλατφόρμας *Artists for Artists* και ερευνητική συνεργάτρια στο «Displacement Aesthetics Project» του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ.

ARTISTS
ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

ΣΟΦΙΑ ΔΟΝΑ
ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ

ΥΟΡΓΟΣ ΜΑΡΑΖΙΟΤΙΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΑΖΙΩΤΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΑΔΙΜΙΤΡΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΙΛΙΑΣ ΠΑΠΑΛΙΑΚΙΣ
ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΚΗΣ

ΕΛΙΑΝΑ ΟΤΤΑ
ΕΛΙΑΝΑ ΟΤΤΑ

ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΙΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

BIO

Maria Papadimitriou resides between Volos and Athens. She is a visual artist and a scholar of Fine Arts in the department of Architecture at the Polytechnical School of the University of Thessaly. She has graduated with honors in 1986 from the École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (ENSBA) with a degree on Painting and Art Education. Her artistic practice is known to enable collaborations and collective activities that directly connect art with society. Her work is interactive and diverse with sociopolitical connotations and develops on the core axis of land and human. In 1998, she founded the Temporary Autonomous Museum for All (T.A.M.A.) which operates in between the fields of Culture, Education and Environment, in 2012 she established the new platform of Souzy Tros at Elaionas, Athens and finally in 2020 she initiated the Institute of Post-Epikourean Garden. She has exhibited her work in various museums and Biennials around the globe from the '90s onwards. In 2015 she represented Greece in the 56 th Biennale of Venice with her work "Agrimika. Why Look at Animals?" In 2017, in a collaboration with the American artist Rick Lowe, she founded the social space of Victoria Square Project, which operates as a space of culture in the neighborhood of Victoria, a place against discrimination. In 2003 she was awarded the DESTÉ prize for contemporary art and in 2016, the medal of "Officer of the Order of Phoenix for Academics".

The work of Papadimitriou has been exhibited internationally in public and private institutions and museums such as, Torre Matta, Otranto (2021) Benaki Museum, Athens (2021), Biennale Val Gardena, Ortisei, Italy (2020), Mario Merz foundation, Torino (2019) and (2020), Cycladic Museum, Athens (2017), Onassis foundation New York, (2016), 56th Venice Biennial, Italy (2015), DESTÉ foundation, Greece (2014), Museum of Contemporary Art, Marseille, France (2012), Louisiana Museum of Modern Art, Denmark (2011), Royal Academy of Arts, London (2010-11), The Haifa Mediterranean Biennale, Israel (2010), 10th Lyon Biennial, France, Kunsthaus Graz, Austria (2009), 7th Gwangju Biennale, Gwangju, Korea (2007), 1st Thessaloniki Biennale of Contemporary Art (2007), 1st Bienal de Arquitectura Arte Paisaje de Canarias (2006-7), Pavilion of Contemporary Art, Milan (2006), Bâtiment d'Art Contemporain, Geneva (2007), EPO Munich (2006), MM Projects Rincon, Puerto Rico (2004), Olivetti Foundation, Rome (2004), Museo Reina Sofia, Madrid (2004), Manifesta04, Frankfurt (2003), 25th Sao Paulo Biennial (2002).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η **Μαρία Παπαδημητρίου** ζει Μεταξύ Βόλου και Αθήνας. Είναι εικαστικός καλλιτέχνης και καθηγήτρια Εικαστικών Τεχνών στην Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. Σπούδασε στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (ENSBA), Ζωγραφική και Καλλιτεχνική Εκπαίδευση. Αποφοίτησε το 1986 με διάκριση. Είναι γνωστή ως καλλιτέχνης για την ικανότητά της να ενεργοποιεί συνεργασίες και συλλογικές δραστηριότητες που συνδέουν άμεσα την τέχνη με την κοινωνία. Το έργο της είναι διαδραστικό, ποικιλόμορφο με κοινωνικοπολιτικές αναφορές και κύριο άξονα τον τόπο και τον άνθρωπο. Το 1998 ίδρυσε το Προσωρινό Αυτόνομο Μουσείο για Όλους «Temporary Autonomous Museum for All» (T.A.M.A.) το οποίο δραστηριοποιείται σε θέματα Πολιτισμού, Εκπαίδευσης και Περιβάλλοντος και το 2012 τη νέα του πλατφόρμα Souzy Tros στον Ελαιώνα της Αθήνας και το 2020 το Institute of Post-Epikourean Garden. Εκθέτει διεθνώς από τη δεκαετία του '90 σε διεθνείς Μπιενάλε και σε μουσεία ανά τον κόσμο. Το 2015 εκπροσώπησε την Ελλάδα στην 56η Μπιενάλε της Βενετίας με το έργο της "Agrimiká. Why Look at Animals?" Το 2017 σε συνεργασία με τον Αμερικάνο καλλιτέχνη Rick Lowe ίδρυσαν τον κοινωνικό χώρο Victoria Square Project, ένα χώρο πολιτισμού για την γειτονιά της πλατείας Βικτωρίας, ένα χώρο κατά των διακρίσεων. Το 2003 κέρδισε το βραβείο ΔΕΣΤΕ για τη σύγχρονη ελληνική τέχνη και το 2016 της απονεμήθηκε από την Κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας το παράσημο του "Αξιωματικού του Τάγματος του Φοίνικα για τους Ακαδημαϊκούς".

Το έργο της Παπαδημητρίου έχει παρουσιαστεί διεθνώς σε ιδιωτικούς και δημόσιους οργανισμούς και μουσεία όπως Torre Matta, Otranto , (2021) Benaki Museum, Athens (2021) Biennale Val Gardena, Ortisei, Italy (2020), Mario Merz foundation, Torino (2019) and (2020), Cycladic Museum, Athens (2017), Onassis foundation New York, (2016), 56th Venice Biennial, Italy (2015), DESTÉ foundation, Greece (2014), Museum of Contemporary Art, Marseille, France. (2012), Louisiana Museum of Modern Art, Denmark (2011), Royal Academy of Arts, London (2010-11), The Haifa Mediterranean Biennale, Israel (2010), 10th Lyon Biennial, France, Kunsthaus Graz, Austria.(2009), 7th Gwangju Biennale, Gwangju, Korea (2007). 1st Thessaloniki Biennale of Contemporary Art (2007). 1st Bienal de Arquitectura Arte Paisaje de Canarias (2006-7). Pavilion of Contemporary Art, Milan (2006), Bâtiment d'Art Contemporain, Geneva (2007), EPO Munich (2006), MM Projects Rincon, Puerto Rico (2004), Olivetti Foundation, Rome (2004), Museo Reina Sofia, Madrid (2004), Manifesta04, Frankfurt (2003), 25th Sao Paulo Biennial (2002).

BIO

Sofia Dona (b.1981, in Athens, Greece) is an artist and architect. Her work has been exhibited in various spaces such as the Municipal Institute of Art and Culture in Tijuana (2019), the association Neue Gesellschaft für Bildende Kunst (NGbK) in Berlin (2017), the Sandretto Re Rebaudengo Foundation in Torino (2016) and the National Museum of Contemporary Art in Athens (2013). She has also presented the exhibition "Macho Sounds/Gender Noise" (2020) at the Staatsgalerie Stuttgart museum in collaboration with Daphne Dragona, as well as her solo exhibition "Voyageurs" (2019) at Kunstpavillon in Innsbruck, and the site-specific work "Applaus" at the Munich Central Train Station, in the context of the public art program of the City of Munich, the same year. She has co-curated the Aphrodite* queer feminist film festival (Athens and Epidaurus festival 2018, 2019) and the projects "Enjoy Y(our) State of Emergency" at nGbK association in Berlin (2014), "New Babylon Revisited" (2014) and "On Board" (2013) at Goethe Institute in Athens. As a member of the Errands group, she has participated in exhibitions with projects such as the "Epicurean Garden" at the Matera for Cultural Capital exhibition (2019), "Summer Ladders" at the 1st Istanbul Design Biennial (2012), and "Transporting Utopia" at the 2nd Athens Biennial (2009). Dona has been awarded the City of Munich Prize for Architecture, Förderpreis der Landeshauptstadt München (2018) and the Fulbright scholarship for Greek Artists (2015).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η **Σοφία Ντώνα** (γεν. 1981, Αθήνα, Ελλάδα) είναι εικαστικός και αρχιτέκτονας. Έργα της έχουν εκτεθεί σε μουσεία και εκθεσιακούς χώρους όπως το Δημοτικό Ινστιτούτο Τέχνης και Πολιτισμού στην Τιχουάνα (2019), το ίδρυμα Neue Gesellschaft für Bildende Kunst (nGbK) στο Βερολίνο (2017), το Ίδρυμα Sandretto Re Rebaudengo στο Τορίνο (2016) και το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην Αθήνα (2013). Έχει επιπλέον πραγματοποιήσει την έκθεση «Macho Sounds/Gender Noise» (2020) στο μουσείο Staatsgalerie της Στουτγκάρδης σε συνεργασία με τη Δάφνη Δραγώνα όπως επίσης και την ατομική έκθεση «Voyageurs» (2019) στον εκθεσιακό χώρο Kunstpavillon στο Ίνσμπρουκ καθώς και την επιτόπια ηχητική εγκατάσταση «Applaus» στο Σιδηροδρομικό Σταθμό του Μονάχου, στο πλαίσιο του προγράμματος «Τέχνη στον δημόσιο χώρο» της πόλης του Μονάχου. Έχει συνεπιμεληθεί το κομήρ φεμινιστικό φεστιβάλ «Αφροδίτη*» (Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου 2018, 2019) στην Αθήνα, όπως επίσης και τα εικαστικά εγχειρήματα «Enjoy Y(our) State of Emergency» στο ίδρυμα NGbK στο Βερολίνο (2014), και τα «New Babylon Revisited» (2014) και «On Board» (2013) στο Ινστιτούτο Γκαίτε στην Αθήνα. Ως μέλος της ομάδας Errands έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις με έργα όπως το «Epicurean Garden» στην έκθεση για την ανάδειξη της Ματέρα ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας (2019), το «Summer Ladders» στην 1η Μπιενάλε Design της Κωνσταντινούπολης (2012) και το «Transporting Utopia» στην 2η Μπιενάλε της Αθήνας (2009). Η Ντώνα έχει λάβει το βραβείο αρχιτεκτονικής της πόλης του Μονάχου, Förderpreis der Landeshauptstadt München (2018) και την υποτροφία Fulbright για Έλληνες καλλιτέχνες (2015).

BIO

Η **Eliana Otta Vildoso** (b. 1981, Lima, Peru) has a BA degree in Art and a MA degree in Cultural Studies from the Universidad Católica del Perú (PE). She is the co-founder of the artist-run space Bisagra and the coordinator of the curatorial team for the permanent exhibition at Lugar de la Memoria, la Tolerancia y la Inclusión Social. She is represented as an artist by Galería 80m2 Livia Benavides, in Peru. She has taught at the Art Faculty of PUCP, Corriente Alterna and Escuela Nacional de Bellas Artes (PE) and is a candidate for the Phd in Practice at the Academy of Fine Arts in Vienna with her project *Lost & Shared: A laboratory for collective mourning*, towards affective and transformative politics, which she works on since 2018.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η **Ελιάνα Όττα Βιλντόσο** (γεν. 1981, Λίμα, Περού) έχει πτυχίο Καλών Τεχνών και μεταπτυχιακό στις Πολιτιστικές Σπουδές από το Universidad Católica del Perú (PE). Είναι συνιδρύτρια του καλλιτεχνικού χώρου Bisagra και συντονίστρια της επιμελητικής ομάδας για τη μόνιμη έκθεση του Lugar de la Memoria, la Tolerancia y la Inclusión Social, στη Λίμα. Ως καλλιτέχνης εκπροσωπείται από την γκαλερί Galería 80m2 Livia Benavides, του Περού. Έχει διδάξει στη Σχολή Τέχνης του PUCP, Corriente Alterna και Escuela Nacional de Bellas Artes και είναι υποψήφια για το Phd in Practice στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης με το έργο της *Lost & Shared: A laboratory for collective mourning*, ένα εργαστήριο συλλογικού πένθους, προς μια συναισθηματική και μετασχηματιστική πολιτική, το οποίο την απασχολεί από το 2018.

BIO

Yorgos Maraziotis (b. 1984, Athens, Greece) is a visual artist and curator based in Antwerp, (BE). Maraziotis holds an MA degree in Visual Arts (Sculpture) from the Royal Academy in Antwerp (BE) and has also studied Silkscreen at the School of Visual Arts in New York City (NY). By using various media such as sculpture, installation, prints, and publications, he often works in thematic series. His multidisciplinary practice focuses on conceptual processes that translate one visual language into another by using mediums such as dialogue, oral histories, but also common materials of the plastic arts. He sculpturally intervenes in public space and develops intimate participatory situations in which viewers become active participants and are asked to think somatically. His works often develop a sensorial narrative, while investigating the ways our bodies relate to their surroundings and attempt to co-exist among strong antithetical notions. Maraziotis is a member of the participatory art-group "November" and also a curatorial member of AthenSYN. His work has been exhibited in group and solo shows internationally, in spaces such as in Base-Alpha Gallery Antwerp, 7th Thessaloniki Biennale, Tinguely Museum in Basel and Matadero in Madrid. He has been awarded the Artistic Research Grant from the Hellenic Ministry of Culture (2021) and the ARTWORKS Fellowship from Stavros Niarchos Foundation (2020).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Γιώργος Μαραζιώτης (γεν. 1984, Αθήνα, Ελλάδα) είναι εικαστικός και επιμελητής με βάση την Αμβέρσα, Βέλγιο. Ο Μαραζιώτης είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου όπως Εικαστικές Τέχνες (Γλυπτική) από τη Βασιλική Ακαδημία της Αμβέρσας (BE) ενώ επιπλέον έχει σπουδάσει Τεχνικές Εκτύπωσης (Μεταξοτυπία) στη Σχολή Εικαστικών Τεχνών της Νέας Υόρκης (NY). Χρησιμοποιώντας μέσα όπως γλυπτική, εγκαταστάσεις, εκτυπώσεις και δημοσιεύσεις, συχνά εργάζεται σε θεματικές σειρές. Η διεπιστημονική του πρακτική επικεντρώνεται σε εννοιολογικές διαδικασίες που μεταφράζουν μια οπτική γλώσσα σε μια άλλη χρησιμοποιώντας πρακτικές όπως το διάλογο, τις προφορικές ιστορίες αλλά και κοινά υλικά των πλαστικών τεχνών. Παρεμβαίνει γλυπτικά στο δημόσιο χώρο και αναπτύσσει συμμετοχικές διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων οι θεατές συμμετέχουν ενεργά και καλούνται να σκεφτούν σωματικά. Τα έργα του αναπτύσσουν συχνά μια αισθητηριακή αφήγηση, διερευνούν τρόπους με τους οποίους τα σώματά μας σχετίζονται με το περιβάλλον τους, και προσπαθούν να συνυπάρξουν ανάμεσα σε ισχυρές αντιθετικές έννοιες. Ο Μαραζιώτης είναι μέλος της συμμετοχικής καλλιτεχνικής ομάδας "November" και επίσης επιμελητής του AthenSYN. Έργα του έχουν εκτεθεί σε ομαδικές και ατομικές εκθέσεις διεθνώς, σε χώρους όπως στο Base-Alpha Gallery στην Αμβέρσα, στην 7η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, στο Μουσείο Tinguely στη Βασιλεία και το Matadero στη Μαδρίτη. Έχει λάβει επιχορήγηση καλλιτεχνικής έρευνας από το Υπουργείο Πολιτισμού (2021) και την υποτροφία νέων καλλιτεχνών ARTWORKS από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (2020).

BIO

Ilias Papailiakis (b. 1970, Crete, Greece) is a visual artist based in Athens, Greece. He has studied painting at the Athens School of Fine Arts (1996) and he has presented his work in more than 25 solo exhibitions in Greece and abroad. He represented Greece in the 49th Biennale di Venezia (2001) and has participated in significant venues such as documenta 14 in Fridericianum, Kassel (DE), as well as Athens Biennale (2018). His work has been presented in retrospective exhibitions held by the Macedonian Museum of Contemporary Art (2001) from the period 1996-2001, as well as the Hellenic Foundation for Culture - Berlin branch (2009) which hosted works that belong to German collections from the period 2005-2009. Papailiakis, has been awarded the 1st Prize of Yannis and Zoe Spiropoulos Foundation (1998) and has been selected as a candidate for the DESTE Prize (2013). He has acted as a visitor tutor at the department of Architecture at University of Patra (GR) from 2009 to 2019.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο **Ηλίας Παπαηλιάκης** (γεν. 1970, Κρήτη, Ελλάδα) είναι εικαστικός με έδρα του την Αθήνα, Ελλάδα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1996) και στη συνέχεια παρουσίασε το έργο του σε περισσότερες από 25 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εκπροσώπησε την Ελλάδα στην 49η Μπιενάλε της Βενετίας (2001), ενώ άλλες σημαντικές συμμετοχές του ήταν στην documenta 14 στο Fridericianum της Κάσσελ, Γερμανία καθώς και στην Μπιενάλε της Αθήνας (2018). Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε αναδρομικές εκθέσεις από το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (2001), όπου εκτέθηκε η δουλειά της περιόδου 1998-2001, και από το το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού, παράρτημα Βερολίνου (2009), με έργα που ανήκουν σε Γερμανικές συλλογές από την περίοδο 2005-2009. Ο Παπαηλιάκης έχει λάβει το 1ο βραβείο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Σπιροπούλου (1998) και έχει επιλεγεί ως υποψήφιος για το βραβείο ΔΕΣΤΕ (2013). Έχει επίσης εργαστεί ως εντεταλμένος διδάσκων στο τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Πατρών (GR) από το 2009 έως το 2019.

BIO

Panos Sklavenitis is a visual artist based in Athens. He has participated in events such as AB4 AGORA - 4th Athens Biennale (2013), Month of Performance Art-Berlin (2014), Athens biennale: ANTI- (2018), ACTOPOLIS | The Art of Action, Kultursymposium Weimar (2019). His work has also been presented in solo exhibitions such as "THE MIRACLE OF THE BLACK LEG" at the Zabriskie Point-espace d'art contemporain in Geneva and "It's me!" at Stoa 42 in Athens. He was a founding member of the project "Voices", coordinated by Elpida Rikou (2011), the Temporary Academy of Arts, curated by Elpida Karaba (2014) and the artists collective "Most Mechanics Are Crooks". Recently, Sklavenitis founded the interdisciplinary artist group "Sinodi Papu" (2021).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο **Πάνος Σκλαβενίτης** είναι εικαστικός καλλιτέχνης με έδρα του την Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε διοργανώσεις όπως οι AB4 AGORA - 4η Μπιενάλε της Αθήνας (2013), Month of Performance Art-Berlin (2014), Athens Biennale: ANTI- (2018), ACTOPOLIS | The Art of Action, Kultursymposium Weimar (2019). Το έργο του έχει επίσης παρουσιαστεί σε ατομικές εκθέσεις, όπως οι «THE MIRACLE OF THE BLACK LEG» στο Zabriskie Point-espace d'art contemporain, στη Γενεύη και "It's me!" στη Στοά 42 στην Αθήνα. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του έργου «Φωνές», υπό τον συντονισμό της Ελπίδας Ρίκου (2011), της Προσωρινής Ακαδημίας Τεχνών υπό την επιμέλεια της Ελπίδας Καραμπά (2014) και της καλλιτεχνικής συλλοκτίβας «Most Mechanics Are Crooks». Πρόσφατα, ο Σκλαβενίτης ίδρυσε την καλλιτεχνική ομάδα «Sinodi Papu» (2021).

ART TEXTS

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

DISASTER / STARLESS

1. starless, without stars
2. (metaphorically) unhappy

The etymology of the word disaster (dis-aster), includes the word star. The unfavourable position of a planet may be responsible for the disaster, or the star may refer to the concept of destiny, luck or fate. Starless, the one without stars, is also a meaning of the word. This idea explores the various etymological approaches to the word DISASTER, focusing primarily on the meaning of starless ("anastron"). The work, which is related to the island of Tinos (Evia, Lesvos), proposes a wandering in search of starless places. There, where the stars are less visible or not visible at all, where the lights of the chora, the settlements, the villages and the nearby islands extinguish the stars, that is where human intervention in the landscape begins. Through a series of nocturnal wanderings in different parts of the island, the starless sky is recorded through videos and photographs. The inability of the media to capture the nightscape is also part of the work and its poetic approach. What are the starless / disasters that denote the absence or presence of man in the landscape? Which ones relate to environmental destruction and climate change? The 'handmade' island of Cornelius Castoriadis will be the location for perpetual wanderings. The association of "anastron" with destruction, calamity and misery is redefined through the wanderings. The concept of the artwork is open to approaches and suggestions.

Keys:

1. Night wanderings
2. Anastrostros
3. Inability to capture

DISASTER / ΑΝΑΣΤΡΟΣ

1. άναστρος, χωρίς αστέρια
2. (μεταφορικά) δυστυχής

Στην ετυμολογία της λέξης disaster (dis-aster) περιλαμβάνεται η λέξη άστρο. Για τη συμφορά μπορεί να ευθύνεται η δυσμενής θέση ενός πλανήτη, ενδεχομένως το αστέρι να αναφέρεται στην έννοια του πεπρωμένου, της τύχης, της μοίρας. Ο άναστρος, ο χωρίς αστέρια, αποτελεί έναν άλλο ορισμό της λέξης. Η συγκεκριμένη ιδέα ερευνά τις διάφορες ετυμολογικές προσεγγίσεις της λέξης DISASTER, εστιάζοντας ιδιαίτερα στην έννοια του άναστρου. Το έργο σχετιζόμενο με το νησί της Τήνου (Ευβοίας, Λέσβου) προτείνει μια περιπλάνηση προς αναζήτηση άναστρων τόπων. Εκεί όπου τα αστέρια είναι λιγότερο ορατά ή και καθόλου, εκεί όπου τα φώτα της χώρας, των οικισμών, των χωριών και των κοντινών νησιών σβήνουν τα άστρα, εκεί ξεκινάει και η ανθρώπινη επέμβαση στο τοπίο. Μέσα από μια σειρά νυχτερινών περιπλάνησεων σε διάφορα μέρη του νησιού, η καταγραφή του άναστρου ουρανού πραγματοποιείται μέσα από βίντεο και φωτογραφίες. Η αδυναμία των μέσων να αποτυπώσουν το νυχτερινό τοπίο αποτελεί και αυτό μέρος του έργου και της ποιητικής προσέγγισής του. Ποιες άναστρες / καταστροφές (DISASTERS) μαρτυρούν την απουσία ή παρουσία του ανθρώπου στο τοπίο; Ποιες σχετίζονται με την περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή; Το χειροποίητο νησί του Κορνήλιου Καστοριάδη θα αποτελέσει τον τόπο για αέναες περιπλάνησεις. Η συσχέτιση του άναστρου με την καταστροφή, τη συμφορά και τη δυστυχία επαναπροσδιορίζεται μέσα από τις περιπλάνησεις. Η ιδέα του καλλιτεχνικού έργου είναι ανοιχτή σε προσεγγίσεις και προτάσεις.

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Νυχτερινή περιπλάνηση
2. Άναστρος
3. Αδυναμία αποτύπωσης

From the late Professor Nikos Margaris, a collected view, a text from 2007

.....Pine trees are the big culprits.

We have a pine tree mania. We plant them everywhere. In the camps they put them next to the gun powder depots. But pine trees have one... disadvantage. They need, they cause, fire. It's in their DNA. In Pelion, where there are no pine trees, they were planted by the foresters. These pines have been burned three times so far. In Parnitha, the pine trees burned the fir trees. From the resin comes the flammable turpentine.

The Parnitha National Park.

They were supposed to have made it a national park and talked about the ibexes they brought from Crete. They had penned up an area and put in deer. For an ecosystem of deer and roe to really work, there had to be wolves. The deer had become so numerous that they were constantly eating the bark of the fir trees.

It would not deplete the oxygen of the Athenians.

I heard that the oxygen in Athens will run out. Oxygen, in the last million years, has not diminished. Ninety percent of the oxygen is produced by the oceans. Does anyone believe that there is no oxygen in the Sahara Desert? Or even in the poles where there are no trees, doesn't oxygen exist? I have also heard it repeatedly, that the last lung of greenery has disappeared. It was not the last green lung in the Basin. There is the other side of Parnitha, Penteli, Ymittos, which has been greened up again.

There is no need for flood protection works, neither for reforestation.

On Mount Athos, ten years ago, a fire had burned down everything. Professors and ecologists said that reforestation was needed. The monks wouldn't let anyone in. The monks luckily don't have any goats. The forest is better than it was before.

In Parnitha today there is a sub-floor. It's the schinus, the arbutus, the kermes. Only the upper part of these plants is burned. So, 40% of it burns. 60% of it is just the roots. These plants sprout immediately after the first fires. What we hear about flooding and so on is nonsense. Soil and water are held back by the understory because the roots are alive. One should not step into the burned area, cut logs, drag them. In Penteli, in those terrible reforestations, fortunately of small sections, they were digging up and planting weak little trees and at the same time destroying about 100 small plants that had sprouted on their own."

Keys:

1. Forest
2. Environment
3. Man and garbage

Από τον εκλιπόντα καθηγητή, Νίκο Μάργαρη μια ψύχραμη άποψη, ένα κείμενο του 2007

.....Τα πεύκα είναι οι μεγάλοι ένοχοι.

Έχουμε μια μανία με τα πεύκα. Τα φυτεύουμε παντού. Στα στρατόπεδα τα βάζουν δίπλα στις πυριτιδαποθήκες. Τα πεύκα όμως έχουν ένα... μειονέκτημα. Χρειάζονται, προκαλούν, τη φωτιά. Ανήκει στο DNA τους. Στο Πήλιο που δεν έχει πεύκα, πήγαν οι δασολόγοι και φύτεψαν. Τα πεύκα αυτά έχουν καεί έως τώρα τρεις φορές. Στην Πάρνηθα τα πεύκα έκαψαν τα έλατα. Από τη ρητίνη βγαίνει το εύφλεκτο νέφτι.

Ο Εθνικός Δρυμός της Πάρνηθας.

Υποτίθεται ότι είχαν κάνει Εθνικό Δρυμό και μιλούσαν για τα κρι- κρι που τα έφεραν από την Κρήτη. Είχαν μαντρώσει μια περιοχή και είχαν βάλει μέσα ελάφια. Για να δουλέψει πραγματικά ένα οικοσύστημα με ζαρκαδία και ελάφια έπρεπε να υπήρχαν και λύκοι. Τα ελάφια είχαν γίνει τόσο πολλά που τρώγανε συνεχώς τους φλοιούς των ελάτων.

Δεν θα λιγοστεύσει το οξυγόνο των Αθηναίων.

Άκουσα ότι θα λιγοστεύσει το οξυγόνο στην Αθήνα. Το οξυγόνο, τα τελευταία εκατομμύρια χρόνια, δεν έχει ελαττωθεί. Το οξυγόνο παράγεται κατά ενενήντα τοις εκατό από τους ωκεανούς. Πιστεύει κανείς ότι στη Σαχάρα δεν έχουν οξυγόνο; Στους πόλους που δεν έχουν δέντρα δεν έχουν οξυγόνο άραγε; Άκουσα επίσης να λένε και να ξαναλένε εξαφανίστηκε ο τελευταίος πνεύμονας πρασίνο. Δεν ήταν ο τελευταίος πνεύμονας πρασίνο στο Λεκανοπέδιο. Υπάρχει η άλλη πλευρά της Πάρνηθας, η Πεντέλη, ο Υμηττός που ξαναπρασιναίνει.

Δεν χρειάζονται αντιπλημμυρικά έργα, ούτε αναδασώσεις.

Στο Άγιον Όρος, πριν από δέκα χρόνια, μια φωτιά είχε κατακάψει τα πάντα. Καθηγητές και οικολόγοι λέγανε ότι έπρεπε να γίνουν αναδασώσεις. Οι καλόγεροι δεν άφησαν κανέναν να μπει μέσα. Οι καλόγεροι ευτυχώς δεν έχουν γίδια. Το δάσος έγινε καλύτερο απ' ό,τι ήταν πριν.

Στην Πάρνηθα σήμερα υπάρχει ένας υποόροφος. Είναι ο σχίνος, η κουμαριά, το πουνράρι. Σε αυτά τα φυτά καίγεται μόνο το από πάνω μέρος. Καίγεται δηλαδή το 40%. Το 60% το αποτελούν οι ρίζες τους. Αυτά τα φυτά «ξανηπατιάνε» αμέσως με τις πρώτες φωτιές. Αυτά που ακούμε περί πλημμυρών κ.λπ. είναι ανησυχίες. Το έδαφος και το νερό συγκρατούνται από τον υποόροφο, γιατί οι ρίζες είναι ζωντανές, δεν πρέπει να πατήσει κανείς μέσα στην καμένη έκταση, να κόψει κορμούς, να τους σέρνει. Στην Πεντέλη, σε εκείνες τις φοβερές αναδασώσεις, μικρών τμημάτων ευτυχώς, σκάβανε και φύτευαν ασθενικά δεντράκια και συγχρόνως καταστρέφανε γύρω στα 100 μικρά φυτά που είχαν φυτρώσει από μόνα τους.»

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Δάσος
2. Περιβάλλον
3. Άνθρωπος και σκουπίδια

This contribution is not the artist's original text, but an excerpt from a piece written by Prof. Nikos Margaris published in 2007.

An island of Treasures

Some people think that there are buried treasures in their backyards. Others are convinced that there are treasures under water or hidden in forests where nobody has stepped foot. Such beliefs have mobilized entire marine crews or started wars in the past.

What are today's treasures? It is said that Covid-19 has made many people re-evaluate their lives and priorities, re-engaging them with their present, or in the least prompting them to question where they want to be. It has made us wonder who takes care of us, and whom or what we want to take care of. Many have had fantasies of "leaving everything" and going "to nature". In Greece, this often translates to "leaving everything and going to an island".

What are urban creatures craving for when they imagine such scenario? What is there to dream about of island life? Do islanders feel the same way? Do they ascribe value to what non-islanders long for? What are an island's treasures? Not buried or hidden ones, but those we can see, feel, touch, smell, hear.

Where do islanders find value and meaning on the island? Which places, elements, beings around allow them to experience connection and belonging? Which places, elements, beings contain their deepest memories and stories? Which places, elements, beings return their gaze when being looked at? What do they care about in the place they live? And what makes them feel cared for? What do islanders consider to be their treasures?

Keys:

1. Drawing
2. Walking
3. Talking

Ένα Νησί Θησαυρών

Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι υπάρχουν θαμμένοι θησαυροί στις αυλές τους. Άλλοι είναι πεπεισμένοι ότι υπάρχουν θησαυροί κάτω από το νερό ή κρυμμένοι σε δάση όπου κανείς δεν έχει πατήσει το πόδι του. Τέτοιες πεποιθήσεις έχουν κινητοποιήσει στο παρελθόν πληρώματα πλοίων ή έχουν αποτελέσει τη σπίθα για το ξέσπασμα πολέμων.

Ποιοι είναι οι σημερινοί θησαυροί; Λέγεται ότι το Covid-19 έχει κάνει πολλούς ανθρώπους να επανεκτιμήσουν τη ζωή και τις προτεραιότητές τους, ότι τους έχει παρακινήσει να αποκαταστήσουν την επαφή με το παρόν τους ή τουλάχιστον τους έχει προτρέψει να αναρωτηθούν πού θέλουν να βρίσκονται. Μας έχει κάνει να αναρωτηθούμε ποιος μας φροντίζει και ποιον ή τι θέλουμε να φροντίζουμε εμείς. Πολλοί καλλιέργησαν τη φαντασίωση να "αφήσουν τα πάντα" και να πάνε "στη φύση". Στην Ελλάδα, αυτό συχνά μεταφράζεται στο "εγκαταλείπω τα πάντα και πηγαίνω σε ένα νησί".

Τι λαχταρούν οι άνθρωποι της πόλης όταν φαντάζονται ένα τέτοιο σενάριο; Πώς ονειρεύονται τη ζωή σ' ένα νησί; Οι κάτοικοι των νησιών αισθάνονται το ίδιο; Αποδίδουν αξία σε αυτό που ποθούν οι μη νησιώτες; Ποιοι είναι οι θησαυροί ενός νησιού; Όχι θαμμένοι ή κρυμμένοι, αλλά εκείνοι που μπορούμε να δούμε, να αισθανθούμε, να αγγίξουμε, να μυρίσουμε, να ακούσουμε.

Πού βρίσκουν οι νησιώτες αξία και νόημα στο νησί; Ποιοι τόποι, στοιχεία, πλάσματα γύρω τους τους επιτρέπουν να βιώσουν τη σύνδεση, το αίσθημα του ανήκειν; Ποιοι τόποι, στοιχεία, πλάσματα περιέχουν τις βαθύτερες αναμνήσεις και ιστορίες τους; Ποιοι τόποι, στοιχεία, πλάσματα ανταποδίδουν το βλέμμα τους όταν τα κοιτάζουν; Τι ενδιαφέρει τους νησιώτες στον τόπο που ζουν; Και τι τους κάνει να αισθάνονται ότι κάποιος τους νοιάζεται και τους φροντίζει; Τι θεωρούν οι κάτοικοι των νησιών ως τους θησαυρούς τους;

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Ζωγραφική
2. Περιπάτημα
3. Συζήτηση

A Gathering, 2021

Whenever I travel to an island, I think about the public space that is activated in its central places, such as in a square or around the church, the café and the town hall. Or even in the very patios of traditional houses. This is where I imagine the island's communities coming together and co-shaping their daily lives. In such spaces I am considering of creating a sculptural work that will provide a more "mystical" element to the landscape with its presence and will stimulate the public's will for communication and dialogue. Encountering it, what comes to mind is the pool as a means of fun and carelessness, but also as a (fictitious) identification of social status. Of course, in our work there is no wet element since what dominates is the natural sunlight or the artificial lights of the surrounding buildings. The sculpture must be developed in such a way that it will invite the audience to touch and process it and, through this, to experience a sense of surprise and play.

Keys:

1. White
2. Outdoor spaces
3. The monolith at the beginning of 2001: A Space Odyssey (dir. Stanley Kubrick, 1968)

A Gathering, 2021

Κάθε φορά που ταξιδεύω σε ένα νησί σκέφτομαι τον δημόσιο χώρο που ενεργοποιείται στα κεντρικά σημεία του όπως σε μια πλατεία ή γύρω από την εκκλησία, το καφεείο και το Δημαρχείο. Ή ακόμα και στα ίδια τα αίθρια των παραδοσιακών κατοικιών. Εκεί φαντάζομαι τις κοινότητες του νησιού να συναντιούνται και να συνδιαμορφώνουν την καθημερινότητά τους. Σε αυτούς τους τόπους σκέφτομαι την δημιουργία ενός γλυπτικού έργου που η παρουσία του θα κάνει το τοπίο περισσότερο "μυστηριακό" και θα αμβλύνει τη θέληση του κοινού για επικοινωνία και διάλογο. Αντικρύζοντάς το, μας έρχεται στο μυαλό η πισίνα ως μέσο διασκέδασης και ξεγνοιασιάς αλλά και ως μια (πλασματική) ταυτοποίηση κοινωνικής θέσης. Φυσικά, στο δικό μας έργο δεν υπάρχει πουθενά το υγρό στοιχείο μια και αυτό που κυριαρχεί είναι το φυσικό φως του ήλιου ή τα τεχνητά φώτα των γύρω οικοδομημάτων. Το γλυπτό πρέπει να αναπτυχθεί έτσι ώστε να προσκαλεί το κοινό να το αγγίξει και να το περιεργαστεί και μέσω αυτού, να νιώσει το αίσθημα της έκπληξης και του παιχνιδιού.

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Λευκό
2. Εξωτερικός χώρος
3. Ο μονόλιθος στην αρχή της ταινίας 2001: A Space Odyssey (σκην. Stanley Kubrick, 1968)

The Tree of Life

29/7/2021

Athens

Το Δέντρο της Ζωής

Αθήνα 29/7/2021

The tree holds the form of the air, when the air is not here.
But the air also holds the form of the tree, as it blows and recedes.

Time rotates in a circular manner and recedes and returns. In one dimension. Only.

With humans, there are more questions than answers. And as man asks questions, he listens to his form as it gives form to his questions.

I often see a bench, between being and not being, and I often approach it, or so I think. It approaches me and then the wind blows hard and the bench moves further off. And it takes its shape. Or so I think.

Any time I believed, I saw. All the times I didn't believe, the tree kept the form of the wind, but the wind is not here.

One day when the wind blows hard and blows away, well, I will see the passage of time for a moment and it will be me. And the bench, and the being, and the not being, and the tree, in one dimension. Only.

All the times I believed, I believed in order to see.

P.S.

1_On the occasion of studying the tree of life for a Greek synagogue.

2_In the wake of the poems of C. Seferis.

Keys:

1. Tree
2. Life
3. Synagogue

Το δέντρο κρατάει την μορφή του αέρα, όταν ο αέρας δεν είναι εδώ.

Μα και ο αέρας συγκρατεί τη μορφή του δέντρου, καθώς φυσάει και απομακρύνεται.

Ο χρόνος γυρίζει κυκλικά, και απομακρύνετε, και ξαναγυρίζει. Σε μία διάσταση. Μόνο.

Στους ανθρώπους, οι ερωτήσεις είναι περισσότερες από τις απαντήσεις. Και καθώς ο άνθρωπος ρωτάει, ακούει τη μορφή του να δίνει μορφή στις ερωτήσεις του.

Συχνά βλέπω ένα παγκάκι, ανάμεσα στο είναι και το μη είναι, και συχνά το πλησιάζω ή έτσι νομίζω. Με πλησιάζει και αυτό και μετά φυσάει δυνατά ο αέρας και το παγκάκι πομακρύνεται. Και παίρνει τη μορφή του. Ή έτσι νομίζω.

Όσες φορές πίστεψα, είδα. Όσες φορές δεν πίστεψα, το δέντρο κράτησε τη μορφή του αέρα, αλλά ο αέρας δεν είναι εδώ.

Μια μέρα που θα φυσάει δυνατά ο αέρας και θα απομακρύνεται, θα δω για μια στιγμή το πέρασμα του χρόνου και θα είμαι εγώ. Και το παγκάκι, και το είναι, και το μη είναι και το δέντρο, σε μια διάσταση. Μόνο.

Όσες φορές πίστεψα, πίστεψα για να δω.

Υ.Γ.

1_Με αφορμή την μελέτη του δέντρου της ζωής για μια ελληνική συναγωγή.

2_Με τον απόηχο των ποιημάτων του Γ. Σεφέρη

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Δέντρο
2. Ζωή
3. Συναγωγή

Big Foreign Head, Headed for Destruction

People migrate en masse, usually to escape something catastrophic, such as war or poverty and starvation. In their new places of settlement, they carry with them their memories and traditions, their shrines, their relics, their geographies and, when allowed, rebuild villages and towns with the same names of those they left behind, raise their temples, schools and monuments. However, the ability to "own a geography", even enough to build your own monument, is a privilege not all foreigners have.

The title describes an ephemeral monument I propose to build on the island. The group that will implement it, will decide what kind of monument it will be, what is the meaning of "foreign head", where is it from, what is the geography this monument is associated with? Does it belong to a man, a woman or a child? Is it human, is it an animal head, is it some kind of a monster? And what is the "disaster" it will face? A catastrophe that has already taken place or an upcoming one? In answering these questions, the group will also have to decide all the technical details: what materials it will be made of, what size it will be, where it will be placed, how long it will remain there, and so on.

Keys:

1. Justice
2. Survival
3. Homage

Note: My reward for the idea: I am sending some digital head designs that I would like for the memorial implementation team to use and present a photo in which each person holds one of those heads in front of their head, like a mask.

Μεγάλο Ξένο Κεφάλι, Στραμμένο Προς Την Καταστροφή

Οι άνθρωποι μεταναστεύουν μαζικά συνήθως για να διαφύγουν από κάτι καταστροφικό, όπως τον πόλεμο ή τη φτώχεια και τη λιμοκτονία. Στους νέους τόπους της εγκατάστασής τους, κουβαλάνε μαζί τους τις μνήμες και τις παραδόσεις τους, τα ιερά τους, τα κειμήλια τους, τις γεωγραφίες τους και όταν τους επιτρέπεται, ξαναχτίζουν χωριά και πόλεις με τα ίδια ονόματα εκείνων που άφησαν πίσω, ανεγείρουν εκ νέου τους ναούς, τα σχολεία και τα μνημεία τους. Ωστόσο, η δυνατότητα να «σου ανήκει μια γεωγραφία», έστω τόσο ώστε να κατασκευάσεις ένα δικό σου μνημείο είναι ένα προνόμιο που δεν έχουν όλοι οι ξένοι.

Ο τίτλος περιγράφει ένα εφήμερο μνημείο που προτείνω να κατασκευαστεί στο νησί. Η ομάδα που θα το υλοποιήσει, θα αποφασίσει τι είδους μνημείο θα είναι, τι σημαίνει «ξένο κεφάλι», από που είναι, ποια είναι η γεωγραφία με την οποία συνδέεται; Ανήκει σε άντρα, σε γυναίκα ή σε παιδί; Είναι ανθρώπινο, είναι ένα κεφάλι ζώου, είναι κάποιο τέρας; Και ποια είναι η «καταστροφή» που θα αντικρίζει; Κάποια καταστροφή που έχει ήδη συντελεστεί ή μια επερχόμενη; Απαντώντας αυτά τα ερωτήματα, θα πρέπει να αποφασίσει επίσης και όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες: από τι υλικά θα κατασκευαστεί, τι μέγεθος θα έχει, σε ποιο σημείο θα τοποθετηθεί, τον χρόνο παραμονής του εκεί κ.ο.κ.

Λέξεις - φράσεις κλειδιά:

1. Δικαιοσύνη
2. Επιβίωση
3. Φόρος τιμής

Σημείωση: Η ανταμοιβή μου για την ιδέα: Στέλνω μερικά ψηφιακά σχέδια κεφαλιών, θα ήθελα η ομάδα υλοποίησης του μνημείου να βγει μια φωτογραφία στην οποία η καθέμία θα κρατά μπροστά από το κεφάλι της, σαν μάσκα, ένα από αυτά τα κεφάλια.

HOSTING PLATFORMS
ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

27 - 29 AUGUST
27 - 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

I TINOS | ΤΗΝΟΣ
SOTIRIOS BAHTSETZIS
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ

KOINONΩ, The Tinos Gathering

ΣΠΙΝΙ ΤΟΝΑ, ΜΑΚΡΑ ΠΑΡΑΘΗΡΑΙΟΣΤΗ ΕΙΛΑΜΑ
ΟΤΤΑ, ΥΠΟΧΕΟΣ ΜΑΡΚΟΖΩΤΕΙΣ ΚΛΑΣ
ΠΑΠΑΛΙΑΚΗΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΛΑΜΑ ΟΤΤΑ, ΟΠΤΙΚΟ ΜΑΚΡΟΖΩΤΕΙΣ ΠΛΑΚΑ
ΠΡΟΠΑΡΑΜΑΚΕΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ

9 - 11 SEPTEMBER
9 - 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

II EVIA | ΕΥΒΟΙΑ
DIMITRIS SPYROU
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Tidal Culture Lab

ΣΠΙΝΙ ΤΟΝΑ, ΜΑΚΡΑ ΠΑΡΑΘΗΡΑΙΟΣΤΗ ΕΙΛΑΜΑ
ΟΤΤΑ, ΥΠΟΧΕΟΣ ΜΑΡΚΟΖΩΤΕΙΣ ΚΛΑΣ
ΠΑΠΑΛΙΑΚΗΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΛΑΜΑ ΟΤΤΑ, ΟΠΤΙΚΟ ΜΑΚΡΟΖΩΤΕΙΣ ΠΛΑΚΑ
ΠΡΟΠΑΡΑΜΑΚΕΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ

30 - 31 OCTOBER
30 - 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

III LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ
CHRISOULA LIONIS
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

K-Gold Temporary Gallery

ΣΠΙΝΙ ΤΟΝΑ, ΜΑΚΡΑ ΠΑΡΑΘΗΡΑΙΟΣΤΗ ΕΙΛΑΜΑ
ΟΤΤΑ, ΥΠΟΧΕΟΣ ΜΑΡΚΟΖΩΤΕΙΣ ΚΛΑΣ
ΠΑΠΑΛΙΑΚΗΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΛΑΜΑ ΟΤΤΑ, ΟΠΤΙΚΟ ΜΑΚΡΟΖΩΤΕΙΣ ΠΛΑΚΑ
ΠΡΟΠΑΡΑΜΑΚΕΣ ΠΑΝΟΣ ΣΚΑΛΙΑΤΡΗΣ

LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ
K-Gold Temporary Gallery

EVIA | ΕΥΒΟΙΑ
Tidal Culture Lab

TINOS | ΤΙΝΟΣ
KOJOND, The Tinos Gathering

CHRISOUA LIONIS
ΧΡΥΣΟΥΑ ΛΙΩΝΗ

DIMITRIS SPIROU
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

SOTIRIOS BAHTEZIS
ΣΟΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΕΖΗΣ

27 - 29 AUGUST
27 - 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

TINOS | ΤΗΝΟΣ

SOTIRIOS BAHTSETZIS
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΩ, The Tinos Gathering

PARTICIPANTS | ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Iakovos Alavanos, Christos Artemis, Sotirios Bahtsetzis, Dimitris Bellos, Fedon Gialis, Spilios Giannakopoulos, Orestis Giannoulis, Giannis Ekatorhis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Maria Mazaraki, Giannis Mytρου, Kostas Nakas, Maroula Papanastasi, Angeliki Spiropoulou, Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou.

Ιάκωβος Αλαβάνος, Χρήστος Αρτέμης, Βασίλης Βασιλείου, Φίλιππος Βασιλείου, Φαίδων Γιαλής, Σπήλιος Γιαννακόπουλος, Ορέστης Γιαννούλης, Γιάννης Εκατορχής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Μαρία Μαζαράκη, Σωτήριος Μπαχτσετζής, Δημήτρης Μπέλλος, Κώστας Νάκας, Γιάννης Μύτρου, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπυροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής.

*The collective creative gestures appear in the order in which they were curated.
Οι συλλογικές δημιουργικές χειρονομίες εμφανίζονται με τη σειρά επιμέλειάς τους.*

**WORKSHOP I, SOTIRIOS BAHTSETZIS
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ Ι, ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΠΑΧΤΣΕΤΖΗΣ**

ΤΙΝΟΣ | ΤΙΝΟΣ
ΚΟΥΡΑΝΟ, The Ficus Capriensis

What is, then, this new awareness gained by the participants?

The action, "Carving the Negative" by THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, makes us confront three of the most important issues concerning the production and reception of contemporary art. The first of these, relates to the concept of the maker as well as the concept of the expertise regarding the creative condition. If we consider art as a field with specific boundaries and specializations, then, this position of unquestionable prestige and possession of knowledge associated with the role of the artist, is now occupied by a group, that in different circumstances would have held the position of the spectator.

The second issue concerns the notion of the work, less as being defined by the pre-modernist spirit, that is, as a "complete" work, and more in a postmodern framework where the notion of the work as a totality begins to dissipate. This is caused due to the work's dematerialization, or because of an emphasis on its conceptual dimension, or through the emergence of its context (e.g. the conditions of its perception) as the main issue at stake. The question therefore arises as to whether we can still speak of a "work" in the conventional sense of the term, when the "work" is the result of a collaborative, and perhaps to some extent, educational exercise as part of a workshop.

The third issue, of course, concerns the notion of the public, which now acquires an active role as a co-creator of the art product itself. This issue concerns the relationship between the artist and the spectator, or to be more precise, the spectators. This relationship of specific roles has often been considered in our time as something to be overcome. The difference between these two poles, the producer, and the spectator, should be revoked by affirming the community-based dimension of the artistic act, as a participatory invention and co-production.

What is extremely interesting in this case, is that all three conditions essentially constitute the creative matrix of every work, and which in "Carving the Negative" are critically examined. At the same time, however, this project opens the discussion on the conventional role of the curator, that special condition of mediation between the work and the public. The curator is called to highlight an "artistic idea, with respect towards the work and the conception of each artist, the independent artistic personality of each participant". The curator is also called to do so with "faithful conceptual compliance to the visual exercise that all those involved are called upon to complete."

The rules of the game, as defined by the project's originator create a relationship of equality between the curator, the artist, and the audience where the roles are constantly shifting. What is, then, this new awareness gained by the participants? Guy Debord was the first to realize how the modern spectator, who is over-exposed in the society of the spectacle, is entangled in an analogy of "the more one observes, the less one lives". So perhaps this condition, which to a certain extent has been altered during the project, concerns both the viewer and the curator (as both now become producers), leaving the artist in the simple position of the spectator, or as this is defined by the inventor of the project as a "professional spectator". Emancipation is affirmed by the transformation in the distribution of the roles-positions, precisely because it confronts all those involved faced with the contingency, the unexpected and the surprise of the creative act embedded in a content of practical life. Perhaps this is ultimately the "affective lesson" offered by the game titled "Carving the Negative."

Translation from Greek **SB**

Ποια είναι λοιπόν η νέα επίγνωση που απέκτησαν οι εμπλεκόμενοι;

Η δράση με τίτλο «Σμιλεύοντας το Αρνητικό» της THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY μας φέρνει αντιμέτωπους με τρία από τα πλέον σημαντικά ζητήματα που αφορούν την παραγωγή και την πρόσληψη της σύγχρονης τέχνης. Το πρώτο από αυτά αφορά την έννοια του δημιουργού καθώς επίσης και την έννοια της αυθεντίας στο πλαίσιο μιας δημιουργικής συνθήκης. Η θέση αδιαμφισβήτητου κύρους και κατοχής γνώσεων σε έναν συγκεκριμένο τομέα (αν θεωρήσουμε ότι η τέχνη είναι τομέας με συγκεκριμένα όρια και εξειδικεύσεις) που συνδέεται με τον ρόλο του καλλιτέχνη περνά τώρα στα χέρια μιας ομάδας, που υπό άλλες συνθήκες θα βρίσκονταν στην θέση του θεατή.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά στο θέμα της υπόστασης του έργου, λιγότερο όπως αυτό ορίζεται από την συνθήκη του προμοντερνιστικού πνεύματος, ως "ολοκληρωμένο" έργο, και περισσότερο σε ένα μεταμοντέρνο πλαίσιο όπου το ίδιο το έργο ως ολότητα αρχίζει και καταρρέει είτε μέσα από συνθήκες απούλοποίησης, είτε μέσω έμφασης στην εννοιολογική διάσταση του, είτε μέσω ανάδειξης του πλαισίου του (π.χ. τις συνθήκες πρόσληψής του) ως το κύριο ζήτημα πραγμάτευσης του ίδιου του έργου. Επομένως, τίθεται το ερώτημα, κατά πόσο μπορούμε ακόμη να μιλάμε για "έργο" με τη συμβατική σημασία της λέξης, όταν αυτό συνιστά αποτέλεσμα μιας συνεργατικής, και ίσως σε κάποιο βαθμό, εκπαιδευτικής άσκησης, στο πλαίσιο ενός εργαστηρίου.

Το τρίτο βέβαια ζήτημα αφορά στην έννοια του κοινού, το οποίο πλέον αποκτά ενεργό ρόλο ως συνδιαμορφωτής του ίδιου του εικαστικού προϊόντος. Το ζήτημα αυτό βέβαια αφορά και την σχέση μεταξύ καλλιτέχνη και θεατή, ή για την ακρίβεια θεατών. Η σχέση αυτή η οποία είναι μια σχέση συγκεκριμένων ρόλων, θεωρήθηκε συχνά στην εποχή μας ότι είναι μία κατάσταση η οποία θα πρέπει να ξεπεραστεί. Η διαφορά ανάμεσα στους δύο αυτούς πόλους θα έπρεπε να αρθεί με την κατάφαση

μιας κοινοτικής διάστασης της καλλιτεχνικής πράξης, ως συμμετοχικής επιπόησης και συμπαραγωγής.

Το πολύ ενδιαφέρον στην περίπτωση αυτή είναι ότι και οι τρεις αυτές συνθήκες ουσιαστικά αποτελούν την μήτρα δημιουργίας του κάθε έργου, οι οποίες στο «Σμιλεύοντας το Αρνητικό» τίθενται υπό κριτική διερώτηση. Ταυτόχρονα όμως το συγκεκριμένο project διανοίγει την συζήτηση σχετικά με το συμβατικό ρόλο του επιμελητή, δηλαδή αυτής της ιδιαίτερης συνθήκης διαμεσολάβησης μεταξύ έργου και κοινού. Ο επιμελητής καλείται να αναδείξει μια "καλλιτεχνική ιδέα, με σεβασμό προς το έργο και τη σύλληψη του κάθε εικαστικού, την αυτοτελή εικαστική προσωπικότητα κάθε συμμετέχοντα" με "πιστή εννοιολογική τήρηση της εικαστικής άσκησης που καλούνται να ολοκληρώσουν όλοι οι εμπλεκόμενοι".

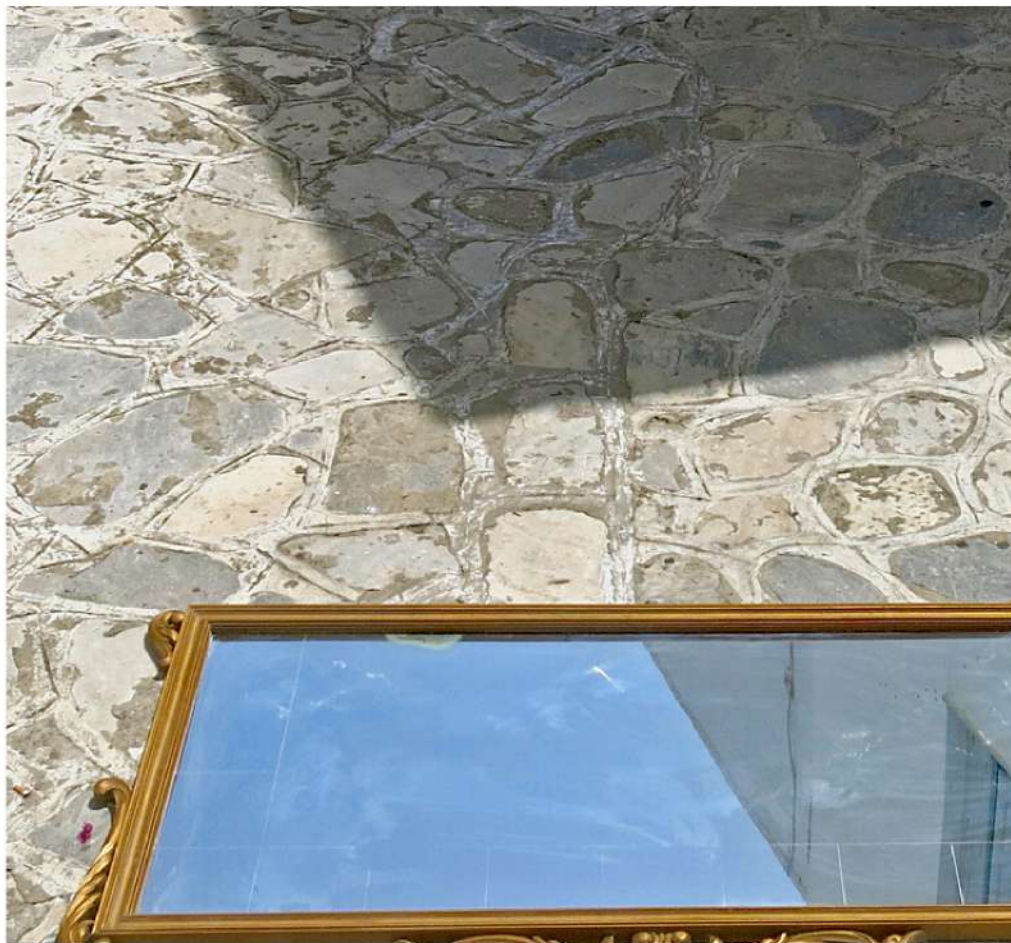
Οι κανόνες του παιχνιδιού, έτσι όπως αυτοί ορίστηκαν από την επινοήτρια του project, υποβάλλουν μια σχέση ισοτιμίας μεταξύ επιμελητή, καλλιτέχνη και κοινού όπου οι ρόλοι όμως μετατοπίζονται. Ποια είναι λοιπόν η νέα επίγνωση που απέκτησαν οι εμπλεκόμενοι; Ο Guy Debord διαπίστωσε πρώτος, σχετικά με τον υπερεκτεθειμένο στην κοινωνία του θεάματος σύγχρονο θεατή, ότι "όσο περισσότερο παρατηρεί τόσο λιγότερο ζει". Ίσως λοιπόν η συνθήκη αυτή, η οποία ως προς ένα βαθμό έχει μετατραπεί κατά τη διάρκεια του project, να αφορά και τον θεατή, και τον επιμελητή τέχνης (ως παραγωγούς), αφήνοντας τον καλλιτέχνη στην απλή θέση του θεατή, ίσως και του "κατ' επάγγελμα θεατή" όπως αυτός ορίζεται από την επινοήτρια του project. Η χειραφέτηση επιβεβαιώνεται από τον μετασχηματισμό στην κατανομή των θέσεων-ρόλων, ακριβώς επειδή φέρνει όλους τους εμπλεκόμενους αντιμέτωπους με την ενδοχρημικότητα, το απρόοπτο και την έκπληξη της δημιουργικής πράξης ενταγμένης σε ένα πλαίσιο πρακτικής βίου. Ίσως αυτό τελικά να είναι και το μάθημα-πάθημα του παιχνιδιού με τίτλο «Σμιλεύοντας το Αρνητικό».

The Tree of Life | Το Δέντρο της Ζωής

Ilias Papaliaklis, Christos Artemis, Sotirios Bahtsetzis, Dimitris Bellos, Georgia Kotretsos, Maroula Papanastasi, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

Ηλίας Παπαηλιάκης, Χρήστος Αρτέμης, Φίλιππος Βασιλείου, Βασιλής Βασιλείου, Γεωργία Κοτρέτσος, Σωτήριος Μπαχτασετζής, Δημήτρης Μπέλλος, και η Μαρούλα Παπαναστάση

A Gathering, 2021

Yorgos Maraziotis. Christos Artemis, Fedon Gialis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Maria Mazaraki, Sotirios Bahtsetzis, Giannis Mytrou, Maroula Papanastasi, Angeliki Spiropoulou, and Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

Γιώργος Μαραζιώτης. Χρήστος Αρτέμις, Φίλιππος Βασιλείου, Βασιλκή Βασιλείου, Φαίδων Γιαλής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Μαρία Μαζαράκη, Σωτήριος Μπαχτσετζής, Γιάννης Μύτρος, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπυροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής

Big Foreign Head, Headed for Destruction | Μεγάλο Ξένο Κεφάλι, Στραμμένο Προς Την Καταστροφή

Panos Sklaventis, Christos Artemis, Fedon Gialis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Maria Mazaraki, Sotirios Bahtsetzis, Giannis Mytρου, Maroula Papanastasi, Angeliki Spiropoulou, and Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

Πάνος Σκλαβενίτης, Χρήστος Αρτέμης, Φίλιππος Βασιλείου, Βασίλης Βασιλείου, Φαίδων Γαλής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Μαρία Μαζαράκη, Σωτήριος Μπαχτσετζής, Γιάννης Μύτρος, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπυροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής

It may be found in the permanent collection of Sklaventis Supermarket on Vasileos Constantinou Coastline & Zonaki Alavanou, Chora, Tinos, Cyclades. Μπορεί να βριάζεται στη μόνιμη συλλογή του Σουπερμάρκετ Σκλαβενίτης στην Ακτή Βασιλέως Κωνσταντίνου & Ζανάκη Μαβάνου στη Χώρα της Τήνου στις Κυκλάδες.

An Island of Treasures | Ένα Νησί Θησαυρών

Eliana Otta, Iakovos Alavanos, Christos Artemis, Sotirios Bahtsetzis, Dimitris Bellos, Fedon Gialis, Spilius Giannakopoulos, Orestis Giannoulis, Giannis Ekatorhis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Maria Mazaraki, Giannis Mytrou, Kostas Nakas, Maroula Papanastasi, Angeliki Spiropoulou, Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

Ελιάνα Όττα, Ιάκωβος Αλαβάνος, Χρήστος Αρτέμης, Βασίλης Βασιλείου, Φίλιππος Βασιλείου, Φαίδων Γιαλής, Σπήλιος Γιαννακόπουλος, Ορέστης Γιαννούλης, Γιάννης Εκατορχής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Μαρία Μαζαράκη, Σωτήριος Μπαχτασετζής, Δημήτρης Μπέλλος, Γιάννης Μύτρος, Κώστας Νάκας, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπιροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής

DISASTER / STARLESS | DISASTER / ΑΝΑΣΤΡΟΣ

Sofia Dona, Iakovos Alavanos, Christos Artemis, Sotirios Bahtsetzis, Fedon Gialis, Spilios Giannakopoulos, Orestis Giannoulis, Giannis Ektorhis, Vasiliki Iatropoulou, Vivi Kassara, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, Stefanos Kosmidis, Giannis Mytρου, Maroula Papanastasi, Angeliki Spirópoulou, Sebastian Tsifis, Filippos Vasileiou, and Vasilis Vasileiou

Σοφία Ντώνα, Ιάκωβος Αλαβάνος, Χρήστος Αρτέμης, Βασίλης Βασιλείου, Φίλιππος Βασιλείου, Φαίδων Γιαλής, Σπήλιος Γιαννακόπουλος, Ορέστης Γιαννούλης, Γιάννης Εκατορχής, Βασιλική Ιατροπούλου, Βιβή Κασαρά, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Στέφανος Κοσμίδης, Σωτήριος Μπαχτσετζής, Γιάννης Μύτρου, Μαρούλα Παπαναστάση, Αγγελική Σπυροπούλου, και ο Σεμπάστιαν Τσιφής

From the late Professor Nikos Margaris, a collected view, a text from 2007
Από τον εκλιπόντα καθηγητή, Νίκο Μάργαρη μια ψύχραμη άποψη, ένα κείμενο του 2007

Maria Papadimitriou, Sotirios Bahtsetzis, Vasiliki Iatropoulou, Georgia Kotretsos, Eleftheria Kouneni, and Maroula Papanastasi
Μαρία Παπαδημήτριου, Βασιλική Ιατροπούλου, Γεωργία Κοτρέτσος, Ελευθερία Κουνενή, Σωτήριος Μπαχτσετζής, και η
Μαρούλα Παπαναστάση

WORKSHOP I
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ I

« Το Δέντρο της Ζωής »)

• χρόνος

πολλοί χωρίς ΣΕΙΡΤΕ
[Bergmann]

Filippos Vasileiou
Φίλιππος Βασιλείου

Orestis Giannoulis
Ορέστης Γιαννούλης

- 1. Διευθυντής
- 2. Υποδιευθυντής
- 3. Σύμβουλος

...και τους επιτρέπεται να βγαίνουν τη στιγμή που μπορούν
 Παιδιά, στοιχεία, πάραυτα παρεόχνη τη βιβλιότητα, ανακτώντας με
 ενδιαφέρον τους κινήσεις στον χώρο που είναι και ο χώρος που
 καταναλώνουν και καλύπτει με τους κινήσεις. Το βιβλιότητα ή οποιονδήποτε
 τους επιτρέπει να...

θαρμμέν
 σοί κάτω
 δει του.
 ή έχουν
 το Covid
 ροτεραίο
 παρόν π
 λρίσκοντ
 έλουμε
 πάντο
 γκατατα

Panos Sklavenitis reward photo | Πάνος Σκλαβενίτης φωτογραφία ανταμοιβής

Vivi Kassara
Βίβη Κασσάρα

Eleftheria Kouneli
Ελευθερία Κουνενή

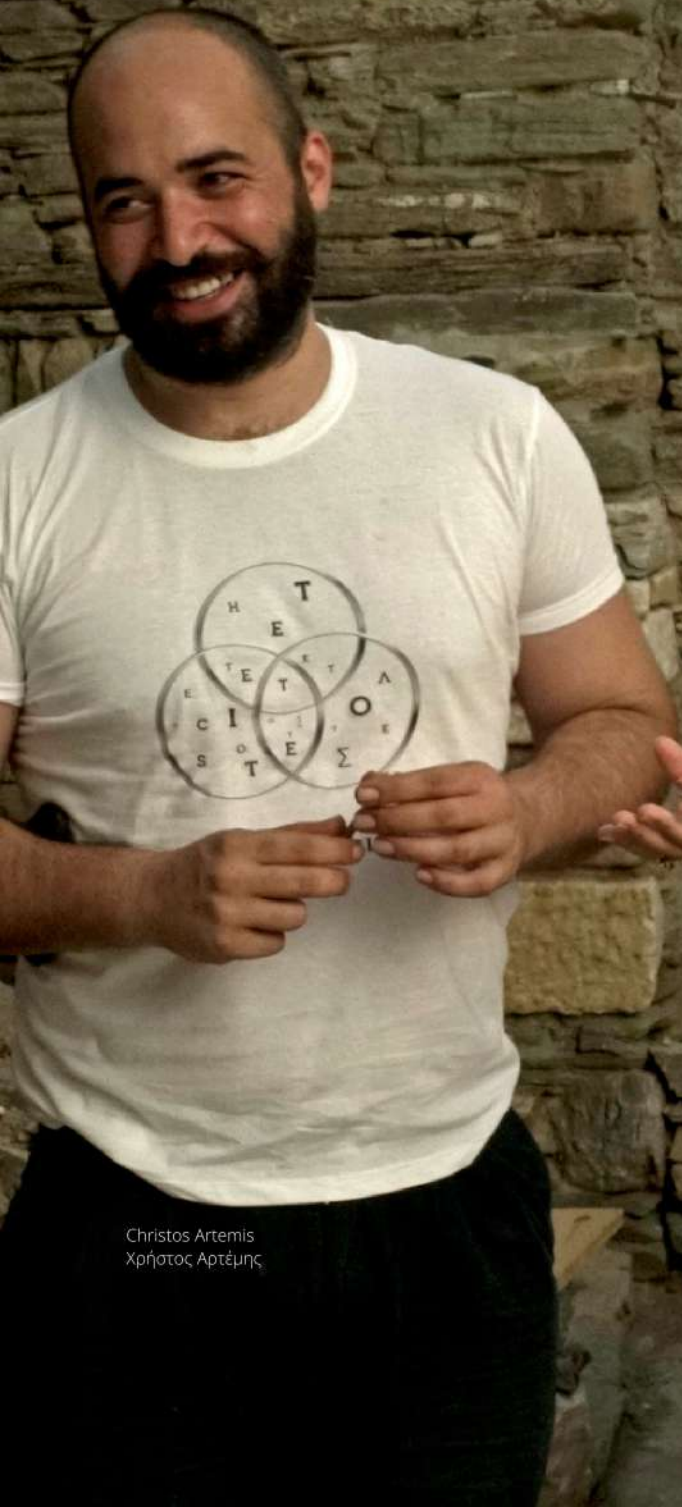

Christos Artemis
Χρήστος Αρτέμις

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Christos Artemis
Χρήστος Αρτέμις

Georgia Kotretsos
Γεωργία Κοτρέτσος

Special thanks to founder of KOINΩNΩ, The Tinos Gathering, Christos Artemis, to Vivi Kassara, and to Ms. Eleni of the Koutouki tis Elenis.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον ιδρυτή του KOINΩNΩ, The Tinos Gathering, Χρήστο Αρτέμη, στη Βιβή Κασσάρα, και στη κα. Ελένη από το Κουτούκι της Ελένης.

9 - 11 SEPTEMBER
9 - 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

EVIA | EYBOIA
DIMITRIS SPYROU
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Tidal Culture Lab

PARTICIPANTS | ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Alexandra Akrivou, Maria Arampatzoglou, Stamatis Balanos, Chris Brakoulias, Theodosios Dimos, Marianna Karava, Giorgos Kevrekidis, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, Anna Romanou, Dimitris Spyrou, and Stamatis D. Spyrou

Αλεξάνδρα Ακριβού, Μαρία Αραμπατζόγλου, Θεοδώσιος Δήμος, Μαριάννα Καραβά, Γιώργος Κεβρεκίδης, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, Σταμάτης Μπαλάνος, Χρήστος Μπρακούλιας, Θεόδωρος Νικολάου, Δημήτριος Σπύρου, και ο Σταμάτης Δ. Σπύρου

*The collective creative gestures appear in the order in which they were curated.
Οι συλλογικές δημιουργικές χειρονομίες εμφανίζονται με τη σειρά επιμέλειάς τους.*

WORKSHOP II, DIMITRIS SPYROU
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΙ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
Tidal Culture Lab

THE TELOS SOCIETY

Perhaps a new term should be invented that refers to those who implement the ideas of others, without the participation of the inspirers.

Authors usually do not accompany their texts with images but allow readers to create their own representations based on their interpretation of the words. Thus, they create "mental" illustrations of the text, complementing the original work of the creator, without interfering in it. In a similar way, in the exercise "Carving the Negative" we tried to fill the gap between the conceptualisation and the creation of the work, visualizing and complementing, in this way, the artistic conception, possibly taking different directions than those intended by the artists when they recorded their idea.

The participants of the workshop, all coming from different social, economic and educational backgrounds, displayed remarkable enthusiasm for the exercise and were eager to discuss the texts and actualise the ephemeral projects collectively. The absence of the artist, that is, of the mastermind, made them feel safe and free not only to express their views on the texts, but also to create the works according to their ideas. Hence, they filled the gap created by the absence of the artists, and became co-creators of the works, without owning or claiming their signature on them. On the contrary, the participants approached the texts and implemented the works, with great respect. What aroused great interest, was the participation of other artists, who seemed to have renounced their artistic identity, and whatever that means, and participated without inhibition.

The theoretical analysis of the texts evolved into a fruitful dialogue that, many times, extended beyond the exercise to broader concerns. Each of the participants had something different to contribute to the group ecosystem and the collective creation of the projects proceeded smoothly and harmoniously, as a natural continuation of the discussion. The process of realizing the ephemeral projects developed into a very interesting creative exercise.

Each project was created mainly with found objects and materials that existed in the workshop area and in dialogue with the context. Thus, each creation acquired a site-specific character, emphasizing the influence of the context on its realization, and more generally on the interpretation, of a concept or idea.

A key question, and simultaneously a challenge, that arose during the exercise, was the term that would be most appropriate to describe the role of the participants. Is there a term that could appropriately define their contribution? Are they co-creators? Executors? Or maybe potential artists? Which component of the system has the most significance in the project; the inspirer of the idea or the one who implements it? Perhaps a new term should be invented that refers to those who implement the ideas of others, without the participation of the inspirers. Some may find this practice unethical. However, there is no norm, or rule that prohibits the realization of ideas that belong to others, as long as this is done with absolute respect to intellectual property.

This exercise is a demonstration of what Roland Barthes mentions in his text *The Death of the Author*, 1967. When the artist's idea is shared, before it is realized by him, it ceases to be subject to his will. Those acknowledging the idea are free to reify it according to their wishes, adding another level of interpretation to it, filling the gap generated by the distance from its inspirer. In this way, an idea or a concept never stops evolving and constantly acquires new forms and manifestations depending on the context and the reader.

Translation from Greek **DS**

Ίσως θα πρέπει να εφευρεθεί ένας νέος όρος που να αναφέρεται σε όσους πραγματώνουν ιδέες άλλων, χωρίς τη συμμετοχή των εμπνευστών τους.

Οι συγγραφείς, συνήθως, δεν συνοδεύουν τα κείμενα τους με εικόνες, αλλά αφήνουν τους αναγνώστες ελεύθερους να δημιουργήσουν τις δικές τους αναπαραστάσεις που βασίζονται στη ερμηνεία που οι ίδιοι δίνουν στις λέξεις. Έτσι, ο καθένας δημιουργεί τη δική του “νοητή” εικονογράφηση του κειμένου, συμπληρώνοντας το αρχικό έργο του δημιουργού, χωρίς όμως να παρεμβαίνει σε αυτό. Με ανάλογο τρόπο, στην άσκηση «Σμιλεύοντας το Αρνητικό» επιχειρήσαμε να γεμίσουμε το κενό ανάμεσα στη σύλληψη και τη δημιουργία του έργου, να οπτικοποιήσουμε και να ολοκληρώσουμε με αυτό τον τρόπο την καλλιτεχνική σύλληψη, πηγαίνοντας προς κατευθύνσεις πιθανώς διαφορετικές από εκείνες που οι εικαστικοί είχαν κατά νου όταν κατέγραφαν την ιδέα τους.

Οι συμμετέχοντες στο εργαστήριο, όλοι τους προερχόμενοι από διαφορετικό κοινωνικό, οικονομικό και μορφωτικό υπόβαθρο, επέδειξαν αξιοσημείωτο ενθουσιασμό για την άσκηση και ήταν πρόθυμοι να συζητήσουν τα κείμενα και να υλοποιήσουν συλλογικά τα εφήμερα έργα. Η απουσία του καλλιτέχνη, δηλαδή του ιδύνοντος νου, τους έκανε να νιώσουν ασφαλείς και απελευθερωμένοι όχι μόνο να εκφράσουν την άποψή τους για τα κείμενα αλλά και να δημιουργήσουν τα έργα όπως εκείνοι πίστευαν. Έτσι, γέμισαν το κενό που δημιούργησε η απουσία των καλλιτεχνών κι έγιναν συν-δημιουργοί των έργων, χωρίς να τα οικειοποιούνται ή να διεκδικούν την υπογραφή τους. Αντιθέτως, οι συμμετέχοντες προσέγγισαν τα κείμενα, και την υλοποίηση των έργων, με ιδιαίτερο σεβασμό. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχε η συμμετοχή εικαστικών στην ομάδα, οι οποίοι έμοιαζαν να έχουν αποποιηθεί την καλλιτεχνική τους ταυτότητα, και ότι αυτή φέρει, και συμμετείχαν χωρίς ίχνος ουστολής.

Η θεωρητική ανάλυση των κειμένων εξελίχθηκε σε έναν γόνιμο διάλογο που, πολλές φορές, επεκτάθηκε και πέραν της άσκησης σε ευρύτερα θέματα. Καθένας από τους συμμετέχοντες είχε κάτι διαφορετικό να συνεισφέρει στο οικοσύστημα της ομάδας και η συλλογική δημιουργία των έργων προχώρησε απρόσκοπτα και αρμονικά, σαν μια φυσική συνέχεια της συζήτησης. Η διαδικασία υλοποίησης

των εφήμερων έργων εξελίχθηκε σε μια πολύ ενδιαφέρουσα δημιουργική άσκηση.

Το κάθε έργο δημιουργήθηκε κυρίως με αντικείμενα και υλικά που υπήρχαν στο χώρο πραγματοποίησης του εργαστηρίου και σε διάλογο με το συγκείμενο. Έτσι, η εκάστοτε δημιουργία αποκτούσε έναν χαρακτήρα στενά συνδεδεμένο με τον τόπο και τον χρόνο ύπαρξής του, τονίζοντας την επίδραση του συγκείμενου στην υλοποίηση, και γενικότερα στην ερμηνεία μιας έννοιας ή ιδέας.

Ένα βασικό ερώτημα, και ταυτόχρονα μια πρόκληση, που ανέκυψε στη διάρκεια της άσκησης είναι η ορολογία που θα ήταν πιο αρμόζουσα να περιγράφει τον ρόλο των συμμετεχόντων. Υπάρχει άραγε κάποιος όρος που να περιλαμβάνει τη συνδρομή τους; Είναι συν-δημιουργοί; Εκτελεστές; Ή μήπως εν δυνάμει καλλιτέχνες; Ποιο από τα δύο μέρη του συστήματος έχει μεγαλύτερη βαρύτητα στο έργο- ο εμπνευστής της ιδέας ή αυτός που την υλοποιεί; Ίσως θα πρέπει να εφευρεθεί ένας νέος όρος που να αναφέρεται σε όσους πραγματώνουν ιδέες άλλων, χωρίς τη συμμετοχή των εμπνευστών τους. Πιθανώς κάποιος να θεωρήσουν αυτή την πρακτική αντιδεδοντολογική. Ωστόσο, δεν υπάρχει κάποια νόρμα, ή κάποιος κανόνας που να απαγορεύει την υλοποίηση ιδεών που ανήκουν σε άλλους, εφόσον αυτό γίνεται με απόλυτο σεβασμό στην πνευματική ιδιοκτησία.

Η παρούσα άσκηση αποτελεί μια περίτρανη απόδειξη όσων αναφέρει ο Roland Barthes στο κείμενο του *The Death of the Author*, 1967. Η ιδέα του καλλιτέχνη όταν μοιράζεται, προτού αυτή υλοποιηθεί από τον ίδιο, παύει πια να υπόκειται στη βούλησή του. Ο καθένας που θα γίνει κοινωνός της ιδέας, είναι ελεύθερος να την πραγματώσει όπως εκείνος επιθυμεί, να προσθέσει ένα ακόμα επίπεδο ερμηνείας σε αυτή, συμπληρώνοντας το κενό που αφήνει η αποκοπή από τον εμπνευστή της. Με αυτό τον τρόπο, μια ιδέα ή μια έννοια δεν σταματά ποτέ να εξελίσσεται και συνεχώς αποκτά νέες μορφές και εκφράσεις ανάλογα με το συγκείμενο και τον αναγνώστη.

ΔΣ

DISASTER / STARLESS | DISASTER / ΑΝΑΣΤΡΟΣ

Sofia Dona, Alexandra Akrivou, Theodore Nikolaou, John Koulouridis, Maria Arampatzoglou, Marianna Karava, Giorgos Kevrekidis, Georgia Kotretsos, and Dimitris Spyrou

Σοφία Ντώνα, Αλεξάνδρα Ακριβού, Θεόδωρος Νικολάου, Γιάννης Κουλουρίδης, Μαρία Αραμπατζόγλου, Μαριάννα Καραβά, Γιώργος Κεβρεκίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, και ο Δημήτρης Σπύρου

**From the late Professor Nikos Margaris, a collected view, a text from 2007
Από τον εκλιπόντα καθηγητή, Νίκο Μάργαρη μια ψύχραμη άποψη, ένα κείμενο του 2007**

Maria Papadimitriou, Alexandra Akrivou, Maria Arampatzoglou, Marianna Karava, Giorgos Kevrekidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, and Theodore Nikolaou

Μαρία Παπαδημητρίου, Αλεξάνδρα Ακριβού, Μαρία Αραμπατζόγλου, Μαριάννα Καραβά, Γιώργος Κερβεκίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, και ο Θεόδωρος Νικολάου

The Tree of Life | Το Δέντρο της Ζωής

Ilias Papailiakis, Alexandra Akrivou, Maria Arampatzoglou, Marianna Karava, Giorgos Kevrekidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, and Dimitris Spyrou

Ηλίας Παπαηλιάκης, Αλεξάνδρα Ακριβού, Μαρία Αραμπατζόγλου, Μαριάννα Καραβά, Γιώργος Κεβρεκίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, Θεόδωρος Νικολάου, και ο Δημήτρης Σπύρου

An Island of Treasures | Ένα Νησί Θησαυρών

Eliana Otta, Maria Arampatzoglou, Stamatis Balanos, Chris Brakoulias, Theodosios Dimos, Giorgos Kevrekidis, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, Dimitris Spyrou, and Stamatis D. Spyrou

Ελίανα Όττα, Μαρία Αραμπατζόγλου, Θεοδώσιος Δήμος, Γιώργος Κεβρεκίδης, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, Στάματης Μπαλάνος, Χρήστος Μπρακούλιας, Θεόδωρος Νικολάου, Δημήτρης Σπύρου και ο Σταμάτης Δ. Σπύρου

Big Foreign Head, Headed for Destruction | Μεγάλο Ξένο Κεφάλι, Στραμμένο Προς Την Καταστροφή

Panos Sklavenitis, Maria Arampatzoglou, Stamatis Balanos, Chris Brakoulias, Theodosios Dimos, Giorgos Kevrekidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, Dimitris Spyrou, and Stamatis D. Spyrou

Πάνος Σκλαβενίτης, Μαρία Αραμπατζόγλου, Θεοδώσιος Δήμος, Γιώργος Κεβρεκίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, Στάματης Μπαλάνος, Χρήστος Μπρακούλιας, Θεόδωρος Νικολάου, Δημήτρης Σπύρου και ο Σταμάτης Δ. Σπύρου

A Gathering, 2021

Yorgos Maraziotis, Maria Arampatzoglou, Stamatis Balanos, Chris Brakoulis, Theodosios Dimos, Giorgos Kevrekidis, Georgia Kotretsos, John Koulouridis, Theodore Nikolaou, Dimitris Spyrou, and Stamatis D. Spyrou

Γιώργος Μαραζιώτης, Μαρία Αραμπατζόγλου, Θεοδώσιος Δήμος, Γιώργος Κεβρεκίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Ιωάννης Κουλουρίδης, Στάματης Μπαλάνος, Χρήστος Μπρακούλιας, Θεόδωρος Νικολάου, Δημήτρης Σπύρου και ο Σταμάτης Δ. Σπύρου

WORKSHOP II
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ II

Dimitris Spyrou
Δημόσιος Σπύρου

Theodosios Dimos
Θεόδωσιος Δήμος

Stamatis Balanos
Σταμάτης Μπαλάνος

Alexandra Akrivou
Αλεξάνδρα Ακριβού

Stamatis D. Spyrou
Σταμάτης Δ. Σπύρου

AVANTIS ESTATE
ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - WINERY

Πάνος Sklavenitis reward photo | Πάνος Σκλαβενίτης φωτογραφία ανταμοιβής

John Kouloundis
Ιωάννης Κουλουρίδης

Maria Arampatzoglou
Μαρία Αραμπατζόγλου

Theodore Nikolaou
Θεόδωρος Νικολάου

Georgina Kotretsos
Γεωργία Κοτρετσός

Dimitris Spyrou
Δημήτρης Σπύρου

Κτήμα Αβαντίς

AVANTIS ESTATE
prestige wines from evia

Special thanks to founder of the Tidal Culture Lab, Dimitris Spyrou, to Apostolos Mountrichas of the Avantis Estate for the hospitality, and to Baltas Bakery for the goods.
Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον ιδρυτή της Tidal Culture Lab, Δημήτρη Σπύρου, στον Απόστολο Μούντρηχα του Κτήματος Αβαντίς για τη φιλοξενία, και στο Φούρνο Μπαλτά για τα εδέσματα.

30 - 31 OCTOBER
30 - 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

LESVOS | ΛΕΣΒΟΣ

CHRISOULA LIONIS
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

K-Gold Temporary Gallery

K-Gold
Temporary
Gallery

PARTICIPANTS | ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilisa Tafiya, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεοδωρής Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμιδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνη Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταφύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

*The collective creative gestures appear in the order they were curated.
Οι συλλογικές δημιουργικές χειρονομίες εμφανίζονται με τη σειρά επιμέλειάς τους.*

LEUVENS / AERDRE
A Good Temporary Solution

WORKSHOP III CHRYSOULA LIONIS
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΙΙ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΛΙΩΝΗ

What happens to the social function of the gift, if the 'giver' (that is the artist), is absent from the gift giving process?

Bearing New Gifts: Carving the Negative in Lesbos

Written almost a century ago, Marcel Mauss' ground-breaking anthropological text *The Gift*, 1925 has influenced a broad spectrum of artistic practice ranging from that of the Situationists, to the more recent relational practices. Interested in the meaning attributed to gifts (and namely the demand that they be not only accepted, but also returned), Mauss argued that gift exchanges engender three forms of social obligation: giving (the instigation of a social relationship), receiving (which signifies an acceptance of that relationship), and reciprocity (which affirms a social bond).

As the curator of THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY project "Carving the Negative" in Lesbos, I was particularly interested in what it might mean for an artist to 'gift' their artistic concept to an unknown community of participants for execution. More specifically, I was focused on how the physical absence of the artist might reconfigure the contemporary resonance of Mauss' concept in art practice. That is to say, what happens to the social function of the gift, if the 'giver' (that is the artist), is absent from the gift giving process? What happens to our social contracts, when the 'rules' of authorship, ownership, and exchange are restructured? Perhaps most poignantly, I wondered what it might mean for this 'gift-giving' to take place on an island whose reputation has been recently overshadowed by a reputation of trauma, but also hospitality, garnered in the face of the refugee crisis.

Taking place in the geographical centre of Lesbos, at the K-Gold Temporary Gallery in Agia Paraskevi, our "Carving the Negative" workshop brought together a striking and open-handed group of local participants with professional backgrounds ranging from school teachers to anthropologists, art educators, artists and council workers. Working together in the town known affectionately as the 'little Paris of the Aegean', our process was a relatively simple one: together we read artistic concepts, and relying on a stream of consciousness technique, noted down any images, ideas, or physical sensations that came to us. We then began the process of sharing, critically engaging, and stitching together these notes to form a collective artistic gesture inspired by the artistic concepts 'gifted' to us.

The most striking aspect of our collaboration was the lack of authorship. That is to say that the flow of ideas - aesthetic, conceptual, material, and spatial - was dispersed throughout the group to such an extent that it was near impossible to ascribe ideas to an individual. Ranging from drawings of secret local treasures on tavern tablecloths, to human chains forming the shape of bull rams, to synchronised screams within clay oil pots, and halting village traffic to climb on-top of cars and drinking ouzo with passers-by, the artistic gestures formulated were strongly bound to the local, personal and collective memory of Lesbos, and appear at first glance far removed from the original artistic concepts and key-words provided by the artists.

In the absence of the 'gift-giver' (artist), and without a material object as the centre of social exchange, "Carving the Negative" facilitated a path for a new kind of 'gift exchange' to be materialised. Blurring the line between giver and recipient, the programme arguably facilitated a new kind of social bond - one based on deep listening and openness to new ways of learning how to be together with our memories (personal and collective) in place.

CL

Τι συμβαίνει, δηλαδή, με την κοινωνική λειτουργία του δώρου, αν ο «δωρητής» (δηλαδή, ο καλλιτέχνης), απουσιάζει από τη διαδικασία δωρεάς;

Φέροντας Νέα Δώρα: Σμιλεύοντας το Αρνητικό στη Λέσβο

Γραμμένο περίπου έναν αιώνα πριν, το πρωτοποριακό ανθρωπολογικό κείμενο του Marcel Mauss, *Το Δώρο*, 1925 έχει επηρεάσει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών πρακτικών που κυμαίνεται από εκείνη των Καταστασιακών μέχρι και τις πιο πρόσφατες σχεσιακές πρακτικές. Τρέφοντας ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το νόημα που αποδίδεται στα δώρα (και ειδικότερα για την απαίτηση να μην γίνονται απλώς αποδεκτά, αλλά και να ανταποδίδονται), ο Mauss υποστήριζε ότι οι ανταλλαγές δώρων γενούν τρεις μορφές κοινωνικής υποχρέωσης: το να δίνεις (η παρότρυνση μιας κοινωνικής σχέσης), το να δέχεσαι (που σηματοδοτεί την αποδοχή αυτής της σχέσης), και την αμοιβαιότητα (που επιβεβαιώνει έναν κοινωνικό δεσμό).

Ως επιμελήτρια του προγράμματος «Σμιλεύοντας το Αρνητικό», του THE TELOS SOCIETY που έλαβε χώρα στην Λέσβο, με ενδιέφερε ιδιαίτερα τι θα μπορούσε να σημαίνει για έναν καλλιτέχνη να «χαρίζει» μια καλλιτεχνική του ιδέα σε μια άγνωστη κοινότητα συμμετεχόντων προκειμένου αυτή να εκτελεστεί. Πιο συγκεκριμένα, επικεντρώθηκα στους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε η φυσική απουσία του καλλιτέχνη να επαναπροσδιορίσει μια σύγχρονη αντίληψη της έννοιας του Mauss σε σχέση με την καλλιτεχνική πράξη. Τι συμβαίνει, δηλαδή, με την κοινωνική λειτουργία του δώρου, αν ο «δωρητής» (δηλαδή, ο καλλιτέχνης), απουσιάζει από τη διαδικασία δωρεάς; Τι συμβαίνει στα κοινωνικά μας συμβόλαια, όταν οι «κανόνες» δημιουργίας, ιδιοκτησίας και ανταλλαγής αναδιαρθρώνονται; Ίσως πιο έντονα, αναρωτήθηκα τι μπορεί να σημαίνει για αυτή την «προσφορά δώρου» να λαμβάνει χώρα σε ένα νησί όπου η φήμη του έχει πρόσφατα επισκιαστεί από τη φήμη του τραύματος, αλλά και της φιλοξενίας, που αποκτήθηκε στο πλαίσιο της προσφυγικής κρίσης.

Το εργαστήρι «Σμιλεύοντας το Αρνητικό», που πραγματοποιήθηκε στο γεωγραφικό κέντρο της Λέσβου, στην γκαλερί K-Gold Temporary στην Αγία Παρασκευή, συγκέντρωσε μια εντυπωσιακή και γενναϊόδηρη ομάδα ντόπιων συμμετεχόντων, που αποτελούσαν από δασκάλους, ανθρωπολόγους, καθηγητές εικαστικών, καλλιτέχνες και κοινωνικούς λειτουργούς.

Καθώς δουλεύαμε συλλογικά στη πόλη που στοργικά αποκαλείται το «μικρό Παρίσι του Αιγαίου», η προσέγγισή μας ήταν σχετικά απλή: διαβάσαμε μαζί τις καλλιτεχνικές ιδέες, και βασιζόμενοι σε μια τεχνική ροής της συνείδησης, σημειώσαμε κάθε εικόνα, ιδέα ή σωματική αίσθηση που μας προκαλούσαν. Στη συνέχεια, ξεκινήσαμε τη διαδικασία της ανταλλαγής, της κριτικής ενασχόλησης και της συρραφής αυτών των σημειώσεων προκειμένου να σχηματίσουμε μια συλλογική καλλιτεχνική χειρονομία εμπνευσμένη από τις καλλιτεχνικές ιδέες που μας «χαρίστηκαν».

Η πιο εντυπωσιακή πτυχή της συνεργασίας μας ήταν η έλλειψη ιδιοκτησίας. Η ροή των ιδεών, δηλαδή, -ισθητικών, εννοιολογικών, υλικών και χωρικών - ήταν διασκορπισμένη σε όλη την ομάδα σε τέτοιο βαθμό που ήταν σχεδόν αδύνατο να αποδοθεί μια ιδέα σε ένα άτομο. Από σχέδια μουσικών τοπικών θησαυρών πάνω σε τραπεζομάνηλα ταβέρνας, μέχρι ανθρώπινες αλυσίδες που σχημάτιζαν γεροδεμένα κριόρια από συγχρονισμένες κραυγές μέσα σε πηλίνα δοχεία λαδιού μέχρι και τη διακοπή της κυκλοφορίας στο χωριό για να ανέβουμε στις οροφές των αυτοκινήτων και να πούμε ούζο με περαστικούς, οι καλλιτεχνικές χειρονομίες ήταν ισχυρά συνδεδεμένες με την τοπική, προσωπική και συλλογική ανάμνηση της Λέσβου, και μοιάζουν με μια πρώτη ματιά απομακρυσμένες από την αρχική καλλιτεχνική ιδέα και τις λέξεις κλειδιά που παρείχαν οι καλλιτέχνες.

Ελλείψει του «δωρητή» (καλλιτέχνη) και δίχως κάποιο υλικό αντικείμενο ως πυρήνα της κοινωνικής ανταλλαγής, το εργαστήρι «Σμιλεύοντας το Αρνητικό» κατέστησε εφικτό ένα νέο είδος «ανταλλαγής δώρων». Θολώνοντας τα όρια μεταξύ δωρητή και παραλήπτη, το πρόγραμμα αδιαμφισβήτητη επέτρεψε τη δημιουργία ενός διαφορετικού κοινωνικού δεσμού, βασισμένου στη βαθιά ακρόαση και το άνοιγμα σε νέους τρόπους εκμάθησης του πως να είμαστε μαζί, πως να συμβιώνουμε, με τις αναμνήσεις μας (ατομικές και συλλογικές) παρούσες.

Μετάφραση από τα Αγγλικά ΧΑ

DISASTER / STARLESS | DISASTER / ΑΝΑΣΤΡΟΣ

Sofia Dona, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilgia Tafylia, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Σοφία Ντώνα, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεωδωρής Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνη Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταφύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

Big Foreign Head, Headed for Destruction | Μεγάλο Ξένο Κεφάλι, Στραμμένο Προς Την Καταστροφή

Panos Sklaventis, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilisa Tafylia, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Vasilia Vamvoukli, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Πάνος Σκλαβενίτης, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεodorής Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνη Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταφύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

From the late Professor Nikos Margaris, a collected view, a text from 2007
Από τον εκλιπόντα καθηγητή, Νίκο Μάργαρη μια ψύχραιμη άποψη, ένα κείμενο του 2007

Maria Papadimitriou, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilisa Tafylia, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Vasilisa Vamvoukli, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

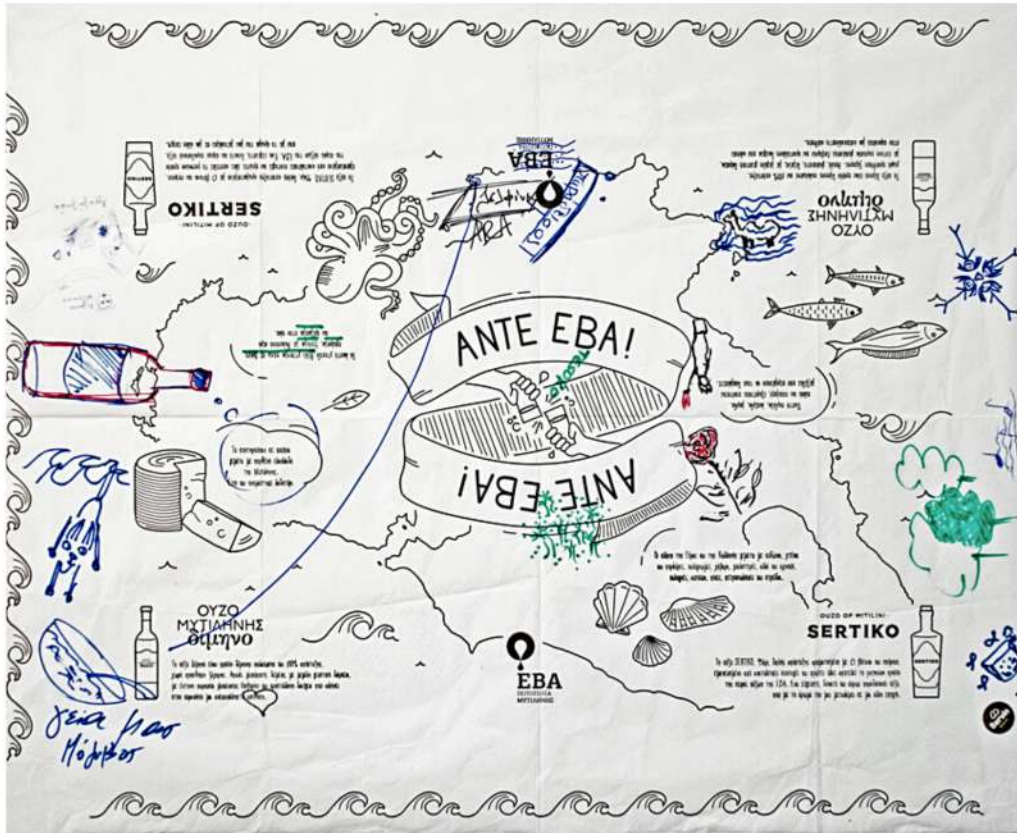
Μαρία Παπαδημητρίου, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδαρή, Θεωδωρή Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνα Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταψύλια, Βηβλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

A Gathering, 2021

Yorgos Maraziotis, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efsthathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vasilisa Tafylia, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, and Nicolas Vamvouklis

Γιώργος Μαραζιώτης, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Βασιλεία Βαμβουκλή, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεωδωρής Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμίδης, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνα Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταψύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

An Island of Treasures | Ένα Νησί Θησαυρών

Eliana Otta, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Kokkinogeni, Stefanos Kosmidis, Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Vasilia Vamvoukli, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Ελιάννα Όττα, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Νικόλας Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεόδωρος Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Μαρία Ζούρου, Γεωργία Κοκκινογένη, Στέφανος Κοσμιδής, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάννα Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σελ, Βασιλεία Ταφύλια, Βηθλεέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσολάκη, και η Κυριακή Χριστοδούλου

The Tree of Life | Το Δέντρο της Ζωής

Ilias Papailiakis, Despoina Anastasopoulou, Stavriana Barmpini, Kyriaki Christodoulou, Thodoris Dimitropoulos, Maria Efstathiou Selacha, Dimitra Emmanuil, Eirini Gidari, Georgia Georgia Kotretsos, Chrisoula Lionis, Konstantina Mandrali Antoniadou, Angeliki Polytaki, Andreas Sell, Vithleem Tsakiri, Evangelia Tsolaki, Vasilisa Vamvoukli, Nicolas Vamvouklis, and Maria Zourou

Ηλίας Παπαηλιάκης, Δέσποινα Αναστασοπούλου, Βασιλεία Βαμβουκλή, Νικόλαος Βαμβουκλής, Ειρήνη Γιδάρη, Θεωρής Δημητρόπουλος, Δήμητρα Εμμανουήλ, Μαρία Ευσταθίου Σελάχα, Γεωργία Κοτρέτσος, Χρυσούλα Λιώνη, Κωνσταντίνα Μάνδραλη Αντωνιάδου, Σταυριάνα Μπαρμπίνη, Αγγελική Πολυτάκη, Αντρέας Σαλ, Βηθλέμ Τσακίρη, Ευαγγελία Τσαλάκι, και η Κυριακή Χριστοδούλου

WORKSHOP III
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΙΙ

Chrisoula Lionis
Χρυσούλα Λιώνη

Chrisoula Lionis
Χρυσούλα Λιωνή

Georgia Kotretsos
Γεωργία Κοτρέτσος

ETY

OF MITILINI.
TIKO

Panos Sklavenitis reward photo | Πάνος Σκλαβενίτης φωτογραφία ανταμοιβής

Angeliki Politaki
Αγγελική Πολιτάκη

Dimitra Emmanuil
Δήμητρα Εμμανουήλ

Maria Efstathiou Selacha
Μαρία Ευσταθίου Σελάχα

Eirini Gidari
Ειρήνη Γιδάρη

Despina Anastasopoulou
Δέσποινα Αναστασοπούλου

Evangelia Tsolaki, Georgia Kokkinogeni
Ευαγγελία Τσολάκη, Γεωργία Κοκκινόγνη

Staviana Barmpini
Σταυριάνα Μπαρμπίνη

Nicolas Vamvouklis
Νικόλας Βαμβουκλής

K-Gold Temporary Gallery

Special thanks to founder of K-Gold Temporary Gallery, Nicolas Vamvoukli, to the Holy Church of the Archangels, to Manto Papadopoulou of the Museum of Industrial Olive-oil Production of Lesvos, to the Canberra restaurant for hosting actions related to the workshop and to Stratos Palaiologou for the use of his Ford Ranger.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον ιδρυτή της K-Gold Temporary Gallery, Νικόλα Βαμβουκλή, στον Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στη Μαντώ Παπαδοπούλου του Μουσείου Βιομηχανικής Ελαιουργίας Λέσβου, το εστιατόριο Καμπέρα όπου φιλοξένησε μέρος των δράσεων του εργαστηρίου, και το Στράτο Παλαιολόγου για τη παραχώρηση του Ford Ranger.

26|11|2021

ΣΥΡΟΣΙΣΤΡΩΦ
SYMPOSIUM I SYMPOZIO

CANTINA

a n a l o g u e

A E G E A N G R O C E R Y | B I S T R O

ORKI CREATIVE AGENCY

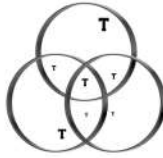

DOCUMENTATION
TEKNIK/FISIKAL

Stefanos Kosmidis (& Vassiliki Iatropoulou top right, middle right)
Στέφανος Κοσμίδης (& Βασιλική Ιατροπούλου, επάνω δεξιά και μέση δεξιά)

THE TEOΣ SOCIETY Press is an independent publishing house. It focuses on research-based volumes, editions and journals on contemporary art and culture in Greece, the Balkans, and in the wider Mediterranean region. The TTS research series are published in the language preferred by the contributors and interviewees.

Books

GREECE EDUCATIONAL HEURISM | VOLUME I

APRIL 2022

SET 978-618-85752-2-6

ISBN 978-618-85752-3-3

TELL ME by Yorgos Maraziotis

NOVEMBER 2021

ISBN 978-618-85752-0-2

Online Journals

EDUCATIONAL HEURISM III

JANUARY, 2022 | VOLUME III

ISSN 2732-706X

ISSUE Θ

SEPTEMBER, 2021 | VOLUME II

ISSN 2732-706X

EDUCATIONAL HEURISM II

JANUARY, 2021 | VOLUME II

ISSN 2732-706X

THE TEOΣ SOCIETY EARTH | ISSUE III

DECEMBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

THE TEOΣ SOCIETY EARTH | ISSUE II

DECEMBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

THE TEOΣ SOCIETY EARTH | ISSUE I

DECEMBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

EDUCATIONAL HEURISM I

OCTOBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

The TEOΣ of the Pandemic...

SEPTEMBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

THE DAY AFTER...

SEPTEMBER - OCTOBER, 2020 | VOLUME I

ISSN 2732-706X

THE TEOΣ SOCIETY, Inc. Copyright 2019-22

THE TEOΣ SOCIETY, Inc. All rights reserved

VVV, Attica, Greece

GREECE
TINOS EVIA LESVOS

In place

ΤΕΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

The action, "Carving the Negative" by THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, makes us confront three of the most important issues concerning the production and reception of contemporary art. The first of these, relates to the concept of the maker as well as the concept of the expertise regarding the creative condition. If we consider art as a field with specific boundaries and specializations, then, this position of unquestionable prestige and possession of knowledge associated with the role of the artist, is now occupied by a group, that in different circumstances would have hold the position of the spectator.

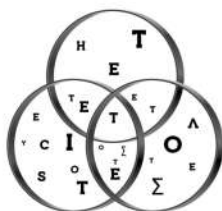
Sotirios Bahtsetzis | Curator, Workshop I, Tinos | ΚΟΙΝΩΝΩ, The Tinos Gathering

Η παρούσα άσκηση αποτελεί μια περίτρανη απόδειξη όσων αναφέρει ο Roland Barthes στο κείμενο του "The Death of the Author". Η ιδέα του καλλιτέχνη όταν μοιράζεται, προτού αυτή υλοποιηθεί από τον ίδιο, παύει πια να υπόκειται στη βούλησή του. Ο καθένας που θα γίνει κοινωνός της ιδέας, είναι ελεύθερος να την πραγματώσει όπως εκείνος επιθυμεί, να προσθέσει ένα ακόμα επίπεδο ερμηνείας σε αυτή, συμπληρώνοντας το κενό που αφήνει η αποκοπή από τον εμπνευστή της. Με αυτό τον τρόπο, μια ιδέα ή μια έννοια δεν σταματά ποτέ να εξελίσσεται και συνεχώς αποκτά νέες μορφές και εκφάνσεις ανάλογα με το συγκεκριμένο και τον αναγνώστη.

Δημήτρης Σπύρου | Επιμελητής, Εργαστήριο II, Εύβοια | Tidal Culture Lab

Written almost a century ago, Marcel Mauss' ground-breaking anthropological text "The Gift" (1925) has influenced a broad spectrum of artistic practice ranging from that of the Situationists, to the more recent relational practices. Interested in the meaning attributed to gifts (and namely the demand that they be not only accepted, but also returned), Mauss argued that gift exchanges engender three forms of social obligation: giving (the instigation of a social relationship), receiving (which signifies an acceptance of that relationship), and reciprocity (which affirms a social bond).

Chrisoula Lionis | Curator, Workshop III, Lesvos | K-Gold Temporary Gallery

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY

PRICE

EU €20

USA \$25

MAR 150 DH

THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, INC. COPYRIGHT © 2022
THE ΤΕΛΟΣ SOCIETY, INC. ALL RIGHTS RESERVED
CARVING THE NEGATIVE | ΣΜΙΑΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟ

ISBN 978-618-85752-1-9

9 786188 575219

TTS PRESS

VVV, ATTICA, GREECE